

A MAGYAR KÖZLÖNY MELLÉKLETE
2019. július 9., kedd

Tartalomjegyzék

II. Törvényekhez tartozó indokolások

Végső előterjesztői indokolás a közigazgatási bíróságokról szóló törvény hatálybalépésének elhalasztásáról szóló 2019. évi LXI. törvényhez	108
Végső előterjesztői indokolás a babaváró támogatás igénylésével, valamint a nagycsaládosok személygépkocsi-szerzési támogatásával kapcsolatos eljárások illetékmentességének megteremtése érdekében az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény módosításáról szóló 2019. évi LXII. törvényhez	109
Végső előterjesztői indokolás a médiaszolgáltatással kapcsolatos egyes törvények módosításáról szóló 2019. évi LXIII. törvényhez	110
Végső előterjesztői indokolás egyes törvényeknek az épített és a természeti környezet védelmével, valamint a kulturális örökségvédelemmel összefüggő módosításáról szóló 2019. évi LXIV. törvényhez	121
Végső előterjesztői indokolás a képviselők mentelmi jogával összefüggésben egyes törvények módosításáról szóló 2019. évi LXV. törvényhez	136

III. Kormányrendeletekhez tartozó indokolások

Végső előterjesztői indokolás a haditechnikai tevékenység engedélyezésének és a vállalkozások tanúsításának részletes szabályairól szóló 156/2017. (VI. 16.) Korm. rendelet módosításáról szóló 165/2019. (VII. 8.) Korm. rendelethez	138
---	-----

II. Törvényekhez tartozó indokolások

Végső előterjesztői indokolás a közigazgatási bíróságokról szóló törvény hatálybalépésének elhalasztásáról szóló 2019. évi LXI. törvényhez

(Az indokolás az Indokolások Tárában közzétételre kerül.)

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A Javaslat célja, hogy az önálló közigazgatási bírósági szervezet felállítási folyamatának további előrehaladása ne hátráltassa a Magyarországot ért, megalapozatlan jogállamisági kritikákkal kapcsolatos viták megnyugtató lezárását.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1. §

Az Országgyűlés 2018. december 12. napján fogadta el a közigazgatási bíróságokról szóló 2018. évi CXXX. törvényt (a továbbiakban: Kbtv.) és a közigazgatási bíróságokról szóló törvény hatálybalépéséről és egyes átmeneti szabályokról szóló 2018. évi CXXXI. törvényt (a továbbiakban: Átmtv.), amelyek az elkülönülő közigazgatási bírósági szervezet létrejöttéhez nélkülözhetetlen szervezeti, igazgatási és jogállási szabályokat tartalmaznak. Az Átmtv. a Kbtv. hatálybalépésének időpontjaként 2020. január 1. napját állapította meg, azonban az általános indokolásban foglaltakra tekintettel ennek elhalasztása szükséges.

2. §

Az Átmtv. alapján megtett bírói, bírósági titkári és bírósági fogalmazói nyilatkozatok hatályon kívül helyezéséről az 1. §-ban foglaltakra figyelemmel külön indokolt rendelkezni.

3. §

Hatályba léptető rendelkezés.

4. §

Sarkalatossági záradék.

**Végső előterjesztői indokolás
a babavárási támogatás igénylésével, valamint a nagycsaládosok személygépkocsi-szerzési támogatásával kapcsolatos eljárások illetékmentességének megteremtése érdekében az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény módosításáról szóló 2019. évi LXII. törvényhez**

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

(Az indokolás az Indokolások Tárában közzétételre kerül.)

A Kormány a Családvédelmi Akcióterv részeként 2019. július 1-jén bevezeti a babavárási támogatást és a Nagycsaládosok Autóvásárlási Programját. A törvényjavaslat az igénylők számára lehetővé teszi, hogy e támogatásokat illetékmentesen vehessék igénybe.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1. §

Az Itv. 33. § (2) bekezdésének új 74. pontja biztosítja, a babavárási támogatáshoz kapcsolódó hatósági eljárások, így a járási hivatal által a társadalombiztosítási jogviszony fennállásáról kiállított hatósági bizonyítvány kapcsán az eljárási illeték fizetése alóli mentességet.

Az új 75. pont illetékmentességet teremt a nagycsaládosok részére a személygépkocsi-szerzési támogatás megállapításával összefüggő hatósági eljárásokban.

2. §

Az Itv. átmeneti rendelkezéseinek kiegészítésével biztosítja, hogy a babavárási támogatáshoz kapcsolódó hatósági eljárások, és a nagycsaládosok személygépkocsi-szerzési támogatása tekintetében az illetékmentességet az e törvény hatálybalépését követő, valamint a 2019. július 1-jén folyamatban lévő eljárásokra is alkalmazni kell.

3. §

A törvény hatálybalépésére vonatkozó rendelkezést tartalmazza.

Végső előterjesztői indokolás a médiaszolgáltatással kapcsolatos egyes törvények módosításáról szóló 2019. évi LXIII. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A médiaszolgáltatással kapcsolatos törvényi szabályok módosítására jogharmonizációs kötelezettség és a módosítások koncepcionális jelentőségű változást nem eredményeznek, a jelenlegi szabályozási keretek megtartása mellett a jogalkalmazói gyakorlat során felmerült kisebb változtatásokat hajtják végre.

Az Európai Parlament és a Tanács 2018. november 14-i (EU) 2018/1808 irányelve módosította a tagállamok audiovizuális médiaszolgáltatások nyújtására vonatkozó egyes törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek összehangolásáról szóló 2010. március 10-i 2010/13/EU irányelvet (a továbbiakban: AVMS irányelv). Az audiovizuális európai ágazat versenyképességének javítása érdekében az Európai Bizottság által kidolgozott irányelv-módosítás naprakésszé tette a televíziózásra vonatkozó uniós szabályokat, annak érdekében, hogy az audiovizuális szolgáltatások ágazata sikerrel kezelje azt a mélyreható átalakulást, amely a műszaki fejlődés, a piacon zajló folyamatok, és a konvergencia miatti nézői szokásváltozások következtében kialakult. Az új uniós szabályozás további célja, hogy javítsa a jogbiztonságot és megerősítse a származási, letelepedési ország elvét, így Európa audiovizuális szakpolitikai jobban alkalmazkodjanak a gyorsan változó és dinamikus iparhoz, és eközben magas szintű fogyasztóvédelmi szabályokat tartanak fenn. Csökkennek a bürokratikus terhek, a finanszírozás új csatornáit nyílnak meg a televíziós műsorgyártók és műsorszolgáltatók előtt a hirdetések új típusain, így például a kitakaró reklámozáson vagy termékelhelyezésen keresztül, amelyekre meghatározott műsorok kivételével minden programban módot nyújt az új szabályozás. Az irányelv-módosítás által nagyobb hangsúlyt kap a kulturális sokszínűség és a kiskorúak védelme is.

Az irányelv-módosítás érinti az uniós szabályozás tárgyi hatályát. A videómegosztó-platformok uniós audiovizuális médiaszabályozás alá történő bevonásával olyan szolgáltatás került a szabályozás hatálya alá, amely ugyan hasonló a lekérhető médiaszolgáltatásokhoz, de a szolgáltatás legfontosabb eleme, hogy hozzáférést biztosít a felhasználók által készített videókhoz azzal, hogy a platformszolgáltató semmilyen szerkesztői felelősséggel nem rendelkezik a feltöltött videók tekintetében. E szolgáltatás a média piacának óriási és egyre erősödő ütemű változása, fejlődése alapján jutott odáig, hogy a szabályozás fontos tartalmi elemévé vált.

Az AVMS irányelv módosítása a médiaszabályozás és -felügyelet igazgatási rendszerében is jelentős változást hoz. A nemzeti szabályozó hatóságokkal szembeni normatív követelmények beiktatása mellett a módosítás bevonja a tagállami szabályozó hatóságokat az uniós szintű igazgatási munkába az Audiovizuális Médiaszolgáltatásokat Szabályozó Hatóságok Európai Csoportján (ERGA) keresztül.

A törvényt módosítás jelentős részének célja a módosított AVMS irányelvnek megfelelő jogszabályi előírások magyar médiaigazgatási szabályozásba illesztése. E célkitűzés keretében módosításra kerülnek a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: Mttv.) joghatóságra vonatkozó rendelkezései, ezzel összefüggésben módosulnak és kiegészülnek a nyilvántartásra vonatkozó szabályok és megállapításra kerülnek a tagállami határokon átvitelő médiaszolgáltatásokkal összefüggő egyeztetési eljárás lépései is.

A kereskedelmi közleményekre vonatkozó szabályok tekintetében fő szabályként lehetségessé válik a termék megjelenítés azzal, hogy a szabályozás pontosan meghatározza azt, hogy mely termékek és műsorszámok képezik e főszabály alóli kivételeket.

A módosított irányelv vonatkozó rendelkezései alapján az audiovizuális médiaszolgáltatások integritásának védelme érdekében, a műsorterjesztő – többek között – azt is köteles biztosítani, hogy az átviteli rendszerén terjesztett audiovizuális médiaszolgáltatásokat a médiaszolgáltató kifejezett hozzájárulása nélkül ne lehessen kereskedelmi céllal kitakaró reklámmal módosítani.

A videómegosztóplatform-szolgáltatással összefüggő irányelvi rendelkezések az EU-s és a hazai jogági rendszertan szerint alapvetően nem az Mttv.-ben, hanem – az információs társadalmi szolgáltatás jellegére tekintettel – az elektronikus kereskedelmi szolgáltatások, valamint az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások egyes kérdéseiről szóló törvényben kerülnek majd szabályozásra. Az Mttv.-ben e szabályozási tárgykörrel összefüggésben kizárólag a videómegosztóplatform-szolgáltatás és a videómegosztóplatform-szolgáltató fogalmak

meghatározása szerepel, továbbá a videómegosztókkal kapcsolatos eljárások tekintetében e hatáskörnek a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság (a továbbiakban: NMHH) Hivatalához telepítése (tekintettel a hatáskörök sarkalatos jellegére).

A módosított AVMS irányelv a videómegosztóplatform-szolgáltatásokat önálló szolgáltatási kategóriaként definiálja, egyértelműen és világosan elhatárolva a médiaszolgáltatásoktól és az egyéb tartalomszolgáltatásoktól az alábbi ismérvek mentén:

- a szolgáltatás jelentős mennyiségű olyan műsorszám vagy a felhasználó által előállított videó tárolását jelenti, amelyért a videómegosztóplatform szolgáltatója nem tartozik szerkesztői felelősséggel,
- a tárolt tartalom rendszerezését a szolgáltatás nyújtója végzi, például automatikus úton vagy algoritmussal, különösen megjelenítés, megjelölés és sorba rendezés révén, továbbá
- a szolgáltatásnak, illetve a szolgáltatás valamely elkülöníthető részének elsődleges célja az, hogy a videóplatform szolgáltató tárhelyén tárolt műsorszámokat, illetve a felhasználók által előállított videókat eljuttassa a nyilvánossághoz tájékoztatás, szórakoztatás vagy oktatás céljából elektronikus hírközlő hálózaton keresztül.

Az AVMS irányelv értelmében, továbbá a fenti ismérvek alapján megállapítható, hogy a videómegosztóplatform-szolgáltató médiatartalmat megosztó, azt továbbító közvetítő szolgáltatónak, azon belül is tárhelyszolgáltatónak minősül, mivel kizárólag a szerverére feltöltött műsorszámok, videók tárolását és továbbítását végzi.

Az uniós szabályozás alapján a videómegosztóplatform-szolgáltatók a hagyományos médiaszolgáltatóktól eltérően tehát nem tartoznak szerkesztői felelősséggel az elérhetővé tett tartalom vonatkozásában. Míg a médiaszolgáltató a műsorszámok kiválasztása és összeállítása felett tényleges ellenőrzést gyakorol, addig a videómegosztóplatform-szolgáltatónak a tartalom szervezésén, rendszerezésén túl a tényleges tartalomra nincs befolyása. Az uniós szabályozás a videómegosztóplatform-szolgáltatók tekintetében műsортartalmi, műsorszerkezeti követelményeket nem állapít meg, a videómegosztóplatform-szolgáltatók által teljesítendő kötelezettségek kizárólag a tartalom rendszerezésére, nem pedig magára a tartalomra irányulnak.

Mindezekre tekintettel a videómegosztóplatform-szolgáltatókra vonatkozó szabályokat el kell különíteni a médiaszolgáltatókra, felhasználókra és a szolgáltatásban megjelenő médiatartalmakra vonatkozó szabályozástól.

A videómegosztóplatform-szolgáltatókra, mint információs társadalommal összefüggő szolgáltatást nyújtó közvetítő szolgáltatókra az irányelvben megállapított rendelkezéseket a közvetítő szolgáltatókra vonatkozó szabályozással megegyezően, az elektronikus kereskedelmi szolgáltatásokról, valamint az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások egyes kérdéseiről szóló törvényben szükséges elhelyezni. Ezáltal az azonos típusú szolgáltatókra és szolgáltatásokra vonatkozó rendelkezések egy jogszabályban kerülnek elhelyezésre, amely által elkerülhető a párhuzamos szabályozás kialakítása, és fennmarad a jogrendszer koherenciája.

Az irányelvi szabályozás médiaigazgatási kérdései tekintetében az Mttv. már tartalmazza a médiatartalomra (műsorszámra) és a médiaszolgáltatókra vonatkozó általános szabályokat, ezért a videómegosztóplatform-szolgáltatásokkal összefüggésben mindössze a jelenlegi fogalmak pontosítása szükséges annak érdekében, hogy az általános szabályok kiterjedjenek a videómegosztóplatform-szolgáltatás keretében elérhetővé tett műsorszámokra és a felhasználó által létrehozott videókra is. Ennek érdekében az AVMS irányelv videómegosztókra vonatkozó rendelkezései közül az új fogalom meghatározások, vagyis a videómegosztóplatform-szolgáltató, videómegosztóplatform-szolgáltatás és felhasználó által létrehozott videó elhelyezése indokolt az Mttv.-ben, valamint a videómegosztókkal kapcsolatos eljárások lefolytatása érdekében a hatáskörnek az NMHH Hivatalához telepítése szükséges.

A törvényjavaslat kiterjed a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv) jogharmonizációs javaslatának átvezetésére, valamint az Mttv. hatósági eljárási rendelkezései jogrendszerbeli koherenciájának megteremtésére is.

Az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 2018. január 1-jén lépett hatályba, és megújította a közigazgatási hatósági eljárások szabályainak fogalomrendszerét és logikáját. Az ágazati eljárásjogi szabályok az Mttv.-ben sarkalatos rendelkezéseket érintenek, így az Ákr. hatálybalépését követő alkalmazására az Ákr. 143. § (3) bekezdésének alkalmazásával nyílt lehetőség, azonban a tételes módosítás továbbra is szükséges, és erre sor kerül a törvényjavaslattal.

A fentiekkel összhangban a javaslat tartalmazza a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény hatályba lépése kapcsán szükséges módosításokat is.

Az indokolás a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (1) bekezdése alapján az Indokolások Tárában közzétételre kerül.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1. §-hoz

A hatályos szabályozás olyan módosítása indokolt, amely szerint az előadóművészek jogkezelő szervezete a sugárzás vagy a nyilvánossághoz történő átvitel céljára rögzített előadásért befolyó jogdíjak terhére csak egyszeri alkalommal számolhat fel kezelési költséget, minden ismétlés utáni jogdíjat teljes egészében az előadóművészeknek és jogtulajdonosoknak kell folyósítani. Így a költségek csökkenthetők és az előadóművészek érdeke is érvényesül.

2. §-hoz

Az Európai Parlament és a Tanács 2018. november 14-i (EU) 2018/1808 irányelve módosította a tagállamok audiovizuális médiaszolgáltatások nyújtására vonatkozó egyes törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek összehangolásáról szóló 2010. március 10-i 2010/13/EU irányelvet (a továbbiakban: AVMS irányelv). A módosított irányelvi fogalom-meghatározásokhoz szükséges igazítani a vonatkozó hazai szabályozásbeli fogalmak sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) szerinti tartalmát.

3. §-hoz

Az AVMS irányelvi módosítás átültetése érdekében a hatályos szabályozás pontosítása szükséges a tekintetben, hogy mikor minősül letelepedettnek Magyarországon a médiatartalom-szolgáltató.

4. §-hoz

Figyelembe véve az elektronikus hírközlő eszközök fejlődését, a törvénymódosítás az AVMS irányelv célkitűzéseire igazodóan előírja a terrorcselekmény elkövetésére való felhívás médiajogi tilalmát, valamint a hatályos szabályozást kiegészíti az adott rendelkezésben megjelölt közösségek bármely tagja elleni gyűlöletkeltés és erőszakra uszítás tilalmával, amennyiben kifejezetten az adott közösséghez való tartozása miatt történik a gyűlöletkeltés vagy erőszakra uszítás.

5. §-hoz

Az AVMS irányelvvél összhangban a módosítás előírja, hogy a kiskorúak védelme érdekében alkalmazott, a médiaszolgáltatásokhoz való hozzáférést korlátozó intézkedéseknek arányban kell állniuk a tartalom ártalmasságával.

6. §-hoz

Az AVMS irányelvi módosítás átültetése miatt szükséges a jogharmonizációs megfelelésre történő utalás rögzítése.

7. §-hoz

Szövegcsérés rendelkezések szükségesek az AVMS irányelv jogharmonizációja miatt, illetve a hatályon kívül helyezett rendelkezésekre történő hivatkozás megszüntetése érdekében.

8. §-hoz

Hatályon kívül helyező rendelkezés, amely kapcsolódik az Smtv. 19. § (2) bekezdésének módosításához.

9. §-hoz

Az AVMS irányelv rendelkezéseinek történő megfelelés érdekében az Mttv. rendelkezését pontosítja a tekintetben, hogy mikor minősül letelepedettnek Magyarországon a médiatartalom-szolgáltató.

A digitális átállásra tekintettel további ideiglenes jogosultságra vonatkozó hatósági szerződés nem köthető, így e lehetőség megszüntetésre kerül.

A joghatósági viták hatékony rendezése érdekében a törvény előírja, hogy a tagállamok közötti véleménykülönbségről az Európai Bizottságot értesíteni kell.

10. §-hoz

A mozgóképről szóló 2004. évi II. törvény és az Mttv. valójában ugyanazon szempontok mentén írja elő a filmek korhatári besorolását, tehát ésszerű összekötni a két szabályozást, amely módosítás a kiszámíthatóságot és a jogbiztonságot szolgálja.

11. §-hoz

A kiskorúak fejlődésére veszélyes műsorok tekintetében a törvényjavaslat célja az AVMS irányelv átültetése oly módon, hogy az eddigieknél hatékonyabb és szigorúbb eszközök védjék a kiskorúakat a káros tartalmaktól. Az érintett műsorok esetében az Mttv. 10. § (6) bekezdésében foglaltak szerint a hatályos szabályozás alapján lehetséges volt a kódolt sugárzás, de a megfelelő titkosítás hatósági kikényszerítésének eszközei hiányoztak. A törvényjavaslat 11. és 71. §-a megteremti a kiskorúak védelmét szolgáló hatékony hatósági fellépés eddigieknél szigorúbb eszközeit.

12. §-hoz

A kiskorúak védelme érdekében – az AVMS irányelvi szabályozással összhangban – külön is tiltott a kiskorúak személyes adatainak kereskedelmi célú kezelése.

13. §-hoz

A lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatások tekintetében az európai művekre vonatkozó műsorkvóta 30 %-ra emelkedik, továbbá biztosítani kell e műveknek a hangsúlyos megjelenítését a műsorkínálatban, amely kötelezettségek teljesítéséről a Médiatanács jelentést készít a Bizottság részére.

14. §-hoz

Az európai alkotásokkal összefüggő műsorkvóta alóli kedvezmények és mentességek szabályai kiegészülnek az alacsony árbevétellel rendelkező, illetve kisszámú közönséget elérő médiaszolgáltatókra vonatkozó mentességgel. A fogalmak meghatározására a Bizottság iránymutatása alapján kerül sor.

15. §-hoz

Egyértelműen meghatározásra kerül azon vállalkozások köre, amelyek nem támogathatnak médiaszolgáltatást vagy műsorszámot.

16. §-hoz

A hatályos szabályozásban szereplő általános tilalomtól eltérően az AVMS irányelv rendelkezései alapján a termék megjelenítés – bizonyos kivételekkel, főszabály szerint – megengedetté válik. Továbbra sem engedélyezett azonban a termék megjelenítés bizonyos műsorszámokban, továbbá meghatározott termékek és szolgáltatások vonatkozásában.

A javasolt módosítás az irányelvi szabályozás változására tekintettel pontosítja a hatályos Mttv. műsorszámok termék megjelenítésére vonatkozó rendelkezését.

17. §-hoz

A módosítás az AVMS irányelv céljához igazodóan egységessé teszi a lineáris és a lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatásokra vonatkozóan a termék megjelenítés szabályait, valamint pontosítja a figyelemfelhívásra vonatkozó rendelkezést.

18. §-hoz

A kiskorúak védelme érdekében, az AVMS irányelv rendelkezéseinek megfelelően a kiskorúakra vonatkozó reklámszabályok pontosítására, kiegészítésére kerül sor.

19. §-hoz

Az AVMS irányelv rendelkezéseinek megfelelően, annak érdekében, hogy a műsorszolgáltatók nagyobb rugalmassággal rendelkezzenek a reklámok időbeli elosztása tekintetében, a módosítás az óránkénti reklámkeret helyett tágabb időkeretet biztosít a reklámok megjelenítésére vonatkozóan.

Az irányelvvvel összhangban a semleges képkockákra nem vonatkozik a reklámokra megállapított, az egyes időszakok tekintetében kidolgozott, 20-20 %-ban maximalizált reklámkeret. Ez a rendelkezés azt a célt szolgálja, hogy a semleges képkockák bejátszására fordított idő ne befolyásolja a reklám célra szánt időkeretet.

20. §-hoz

A médiaszolgáltatók szerkesztői felelőssége és az audiovizuális értéklánc védelme érdekében az AVMS irányelvvvel összhangban rögzíti a törvény az audiovizuális médiaszolgáltatások különféle technikákkal történő módosításának tilalmát, meghatározva a tilalom alóli kivételeket.

21. §-hoz

A joghatóság hatósági nyilvántartásokban történő feltüntetésére való kötelezettséggel összhangban előírásra kerül, hogy a médiaszolgáltatónak hozzáférhetővé kell tennie a honlapjának elérhetőségét, valamint a fellebbezés joghatósággal rendelkező tagállam megjelölését.

22. §-hoz

Egyértelműsíti a módosítás, hogy hírműsorszámot, illetve általános tájékoztató műsorszámot milyen időközönként szükséges kötelezően szolgáltatnia a jelentős befolyásoló erővel rendelkező rádió,- illetve audiovizuális médiaszolgáltatónak, ugyanakkor meghagyja a tervezet – egy meghatározott időszámban – azt a szabadságot, hogy az adott hírműsorszám milyen hosszúságú lehet.

23. §-hoz

Az AVMS irányelv rendelkezéseivel összhangban előírásra kerül a műsorszámoknak a fogyatékkal élő személyek részére történő hozzáférhetővé tételére vonatkozó kötelezettség.

Új szabályozási elem a látássérülteket segítő hangalámondás, illetve hangos feliratozás, amelyekre vonatkozóan a médiaszolgáltatók új kötelezettségei a megfelelő felkészülési idő biztosítása érdekében az AVMS irányelv átültetési határidejéhez igazodóan 2020. szeptember 19-én lépnek hatályba.

24. §-hoz

Az NMHH jelenlegi hatósági nyilvántartásai alapján nem lehet megállapítani a hálózatba kapcsolódásokat, csak az önálló médiaszolgáltatást és a vételkörzet-bővítést. A módosítással egy közhiteles, mindenki számára egyértelmű nyilvántartást vezethet a Hatóság a hálózatba kapcsolódásokra vonatkozó adatokról.

Ugyanazon lineáris médiaszolgáltatás hatósági szerződés és bejelentés alapján történő párhuzamos nyilvántartásának elkerülése érdekében az (5a) bekezdéshez hasonló, de további szempontokat is figyelembe vevő módosító rendelkezések kerülnek az Mttv.-be. Ilyen további szempont például, hogy a hatósági szerződés

megszűnése esetén a médiaszolgáltatás hogyan (milyen feljogosítás, dokumentum alapján) működhet tovább más műsorterjesztési platformon (kábel, online stb.).

25–26. §-hoz

Az AVMS irányelvvel összhangban a törvény előírja az NMHH számára, hogy ha nyilvántartásba vétel, vagy adatváltozás bejelentése esetén észleli, hogy a lineáris médiaszolgáltató szolgáltatásával teljes egészében vagy túlnyomórészt egy másik tagállam közönségét célozza, erről tájékoztassa az érintett tagállamot.

27. §-hoz

A médiaszolgáltatási jogosultság időtartamának meghosszabbítása kiszámíthatóbbá és tervezhetőbbé teszi a szolgáltatók tevékenységét. A módosítás emellett a bírói gyakorlattal összhangban, érdemi változtatás nélkül egyértelműsíti a médiaszolgáltatási jogosultság megújításának hatályos szabályozását. A pályázat keretében kiválasztott szolgáltató médiaszolgáltatási jogosultságának megújítása a fennálló szolgáltatási jogosultság időtartamának lejártához kapcsolódó olyan időtartam-meghosszabbítás, amelyre a Médiatanács az állami tulajdonú korlátos erőforrások feletti tulajdonosi joggyakorlása körében – tehát nem hatósági döntésként vagy közigazgatási tevékenységként – mérlegelés alapján kerül sor. A megújítás természetesen csak akkor lehetséges, ha a (7) bekezdés szerinti valamely kizáró ok nem áll fenn. Ha a Médiatanács nem újítja meg a médiaszolgáltatást, akkor az állami tulajdonú korlátos erőforrás pályázati rendszerben történő hasznosításáról dönt, kivéve, ha jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően azt más célra kívánja hasznosítani.

Emellett jogalkalmazási tapasztalatok alapján indokolt az Mttv. 48. § (7) bekezdésének módosítása is annak érdekében, hogy a törvény kiegészüljön az Smtv.-ben foglalt rendelkezések megszegésével – mint a médiaszolgáltatás megújítását kizáró körülménnyel –, ugyanis a médiaszolgáltatási tevékenység végzésével kapcsolatos előírások egy része az Smtv.-ben található.

28. §-hoz

Az Ákr. szabályozási rendszerével összefüggésben szükséges reális ügyintézési határidő megállapítása.

29. §-hoz

A pályázati eljárás részvételi feltételeinek egyértelműsítése érdekében, valamint az Ákr. rendelkezései miatt a jogszabályi rendelkezés megfogalmazásának pontosítása szükséges.

30. §-hoz

Pontosítani szükséges a banki igazolásra vonatkozó rendelkezéseket annak érdekében, hogy egyértelmű legyen a pályázók számára a pályázati ajánlatban benyújtandó banki igazolás tartalma.

31. §-hoz

Az Ákr. és a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban Kp.) rendelkezései miatt szükséges módosítás.

32. §-hoz

A módosítási javaslat pontosítja a pályázati eljárás iratainak megismerésére vonatkozó eljárásrendet. Az ügyféli garanciális jogok érdekében rögzíti, hogy a pályázati eljárás iratainak megismerésére vonatkozó igényt közigazgatási eljárásban kell elbírálni.

33. §-hoz

Kodifikációs szempontból indokolt kettéválasztani a cégszolgáltatásokban történő változás, valamint a hatósági szerződésben szereplő egyéb adatban történő változás bejelentésének kötelezettségét. Ezen túlmenően a § az Ákr. és a Kp. rendelkezéseivel összefüggő módosításokat tartalmaz.

34. §-hoz

Az Ákr. és a Kp. rendelkezései miatt szükséges módosítás, továbbá pontosító szövegmódosítás, amely az Mttv. következetes fogalomhasználatát követi.

35. §-hoz

A közszolgálati médiaszolgáltató mellett a közösségi és a tematikus médiaszolgáltatók esetén is indokolt kivételt tenni a közönségaránytól függő korlátozások tekintetében.

36. §-hoz

Az Ákr. rendelkezései miatt szükséges módosítás.

37. §-hoz

A 71. § (4) és (5) bekezdés kiegészítése a tulajdonosi szerkezet vizsgálatát kiterjeszti a médiaszolgáltatóban befolyásoló részesedéssel rendelkező közvetlen és közvetett tulajdonosokra is, így megelőzhető a médiaszolgáltatók feletti szinteken kialakuló nem kívánatos tulajdonosi összefonódások.

A közösségi médiaszolgáltatók jellemzően nem nyereségérdekelt szolgáltatók, illetve nem gyakorolnak alapvető hatást a médiapiac egészét tekintve, ezért e médiaszolgáltatások esetében nem merül fel a médiapiaci koncentráció vizsgálatának szükségessége.

Fontos egyértelművé tenni, hogy a tematikus médiaszolgáltatások milyen körben jelentenek kivételt a médiapiaci koncentráció alól, mivel az eddigi szabályozás e körben nem volt teljesen egyértelmű.

38. §-hoz

A törvényben meghatározott audiovizuális médiaszolgáltatásokat alapbeállításként a Médiatanács által a Közszolgálati jegyzékben meghatározottak szerint lesz kötelező a csatornasorrend első helyeire tenni.

39. §-hoz

A Kp. rendelkezéseivel összefüggésben az adott ügy sajátosságai miatt szükséges módosítás.

40–43. §-hoz

Időszerűvé vált a Médiatanács elnöke és tagjai, valamint az NMHH vezetői illetményének rendezése.

44. §-hoz

A §-ban foglalt módosítások az államháztartási és állami vagyon kezelésére vonatkozó jogszabályok és az Mttv. összhangjának és egyértelmű alkalmazásának megteremtését szolgálják.

Az (5a) bekezdésre vonatkozó módosítási javaslat azt a célt szolgálja, hogy a működési tartalékból is lehessen forrást átadni az Médiaszolgáltatás-támogató és Vagyonkezelő Alapnak (a továbbiakban: MTVA).

A (2) bekezdés korábbi szövege pontatlanul tartalmazta az előző évi maradványok és a kötelezettségvállalással lekötött maradvány felhasználásáról szóló döntési folyamatokat, ezért a rendelkezés a (10) bekezdés módosításával összhangban pontosításra kerül.

Az NMHH kiadási előirányzatai közötti átcsoportosítási jogosultság kiegészítése a jelenlegi jogértelmezést és gyakorlatot tenné egyértelműbbé.

A költségvetési szervek által beszedett bírságok az állam bevételeit képezik. Az államháztartásról szóló törvény ez alól az NMHH-nak felmentést ad, így a bírságok a Hatóság saját bevételeit képezik, ezt hivatott szabályozni a (4) bekezdés kiegészítése.

A jogszabályt a jelenlegi szabályok szerinti jogalkalmazásnak és jogértelmezésnek megfelelően egyértelműsíti a javasolt módosítás, és egységesíti a bevételek kezelését, egyúttal eleget tesz az uniós szabályozás szerinti finanszírozással összefüggő előírásoknak.

Az eddigi gyakorlat szerint az NMHH bevételeiből az (1) bekezdés előírásainak megfelelően a maximális 25 %-nak megfelelő mértékű tartalékot képez. A tartalék felhasználása csak az NMHH működésére, feladatai ellátására történhet, más célra nem vonható el. Az így képzett tartalék, illetve a kötelezettségvállalással lekötött maradvány rugalmasabb felhasználásának érdekében az NMHH elnöke a tartalékot vagy a maradványt felszabadíthatja a közérdekre való hivatkozással és más célra is felhasználhatja.

A felügyeleti díj mértéke a hírközlési szolgáltatásból származó előző üzleti évi nettó árbevételen alapul, ugyanakkor az első negyedév végére a szolgáltatók jellemzően még nem rendelkeznek auditált árbevételi adatokkal. Ezért a felügyeleti díjfizetés egyszerűsítése érdekében indokolt a díjfizetés ütemezésének módosítása.

A felügyeleti díjbevétel feladatok ellátásához kapcsolódó kiadások összegét meghaladó részét a korábbi évekhez hasonlóan az NMHH a szolgáltatók részére visszajuttatja. Jelen módosítással a felügyeleti díj jóváírása helyett a felügyeleti díj visszautalása kerül szabályozásra, tekintettel arra, hogy a felügyeleti díj visszajuttatása csak így bonyolítható le a maradvány részeként a tárgyévét követő év június 30-ig.

A módosítási javaslat tartalma, szükségessége nem jogi kérdés, hanem koncepcionális, gazdálkodási, szervezeti, stratégiai jellegű. Egyrészt a jelenlegi jogértelmezésnek megfelelő szabályokat egyértelműsíti, másrészt a mozgóképes területet is lefedi.

Az NMHH önálló szabályozó szerve jogállására tekintettel a vagyontörvény egyes előírásai nem teljes körűen összeegyeztethetők az Mttv.-ben foglalt intézményi, gazdálkodási garanciákkal, ezért a (14) és (15) bekezdésben szabályozásra kerül egyrészt az NMHH költségvetése terhére beszerzett állami vagyon vagyonelemkezelői joga, másrészt a támogatási célból beszerzett eszközök vissza nem térítendő támogatásként történő átadásának lehetősége.

A közfeladat ellátásához szükséges állami vagyonelemek használatára az NMHH a nemzeti vagyonról szóló törvény alapján jelenleg is ingyenesen jogosult, ennek az Mttv.-ben történő rögzítése az autonóm feladatellátás hosszú távú garanciája.

A módosítás biztosítja továbbá a 134. § (9) bekezdés szerinti támogatási cél hatékonyabb, megvalósítását, amely a támogatandók igényeinek szélesebb körű figyelembe vételét is lehetővé teszi. (Pl. oktatási intézmények számára informatikai eszközök átadása.)

45. §-hoz

Az MTVA több országban is rendelkezik tudósítói hálózattal, amelyet a munkavállalóinak tartós külföldi kiküldetésével biztosít. Miután az MTVA munkavállalói nem köztisztviselők, komoly problémát jelent az adó- és társadalombiztosítási kötelezettségek teljesítése, mivel a tudósítók a jelenlegi törvényi szabályozás alapján nem tudják Magyarországon teljesíteni adó- és tb-fizetési kötelezettségüket. Az MTVA-nak minden országban meg kellene jelenni munkáltatóként, és az adott ország szabályozása alapján fizetni mind a munkavállalói, mind a munkáltatói terheket.

Jelentős adminisztratív egyszerűsítést jelent, ha a külföldi tudósítók munkája közszolgálat keretében végzett munkának minősül.

46. §-hoz

Az Általános Pályázati Feltételekkel kapcsolatos jogszabályi garanciákkal egészül ki a bekezdés, továbbá a módosítás egyértelműsíti az egyes pályázatok kiírásával kapcsolatos feladatokat, felelősségi köröket. Jogtechnikai pontosítás is szükséges, a hivatkozás egyértelművé tétele.

47. §-hoz

Az Ákr. és a Kp. rendelkezéseivel összefüggésben az adott eljárás sajátosságai miatt szükséges módosítás.

48–52. §-hoz

Az Ákr. rendelkezéseivel összefüggésben az adott eljárás sajátosságai miatt szükséges módosítás.

53–54. §-hoz

Az Ákr. és a Kp. rendelkezéseivel összefüggésben az adott eljárás sajátosságai miatt szükséges módosítás.

55. §-hoz

Az Ákr. rendelkezéseivel összefüggésben az adott eljárás sajátosságai miatt szükséges módosítás.

56. §-hoz

A Kp. rendelkezései miatt szükséges módosítás.

57–58. §-hoz

Az Ákr. és a Kp. rendelkezéseivel összefüggésben az adott eljárás sajátosságai miatt szükséges módosítás.

59. §-hoz

A módosítási javaslat az önkéntes jogkövetés elősegítése érdekében egyértelműsíti, hogy az általános hatósági felügyeleti eljárást megelőzheti hatósági ellenőrzés is. A módosítás rögzíti, hogy a hatósági ellenőrzés eredményeként a hatóság felhívhatja az ügyfelet az önkéntes jogkövetésre, a jogsértés megszüntetésére. A hatósági ellenőrzés eredményeként kiadott felhívás ellen önálló jogorvoslatnak nincs helye, az a felhívás nem teljesítése esetében indított hatósági eljárás eredményeként hozott döntés elleni jogorvoslatban támadható.

60. §-hoz

A módosítási javaslat az önkéntes jogkövetés elősegítése érdekében egyértelműsíti, hogy a piacfelügyeleti eljárást megelőzheti piacfelügyeleti ellenőrzés is. A módosítási javaslat rögzíti, hogy a piacfelügyeleti ellenőrzés az Ákr. szerinti hatósági ellenőrzésnek minősül. A módosítás rögzíti, hogy a piacfelügyeleti ellenőrzés eredményeként a hatóság felhívhatja az ügyfelet az önkéntes jogkövetésre, a jogsértés megszüntetésére. A hatósági ellenőrzés eredményeként kiadott felhívás ellen önálló jogorvoslatnak nincs helye, az a felhívás nem teljesítése esetében indított hatósági eljárás eredményeként hozott döntés elleni jogorvoslatban támadható.

61. §-hoz

A gyakorlat azt mutatja, hogy piacfelügyeleti feladatokat, témákat, tekintettel az ilyen típusú vizsgálatok összetettségére, éves szinten előre meghatározni nehézkes és az egy évre előre szóló terv a piaci folyamatokat nem teljes mértékben képes követni. A piacfelügyeleti terv készítési kötelezettség helyett a felügyeleti terv készítési kötelezettség szabályozása indokolt.

62. §-hoz

Az Ákr. rendelkezései miatt szükséges módosítás.

63. §-hoz

Az Mttv.-ben szereplő jogszabályi hivatkozások pontosítása szükséges, ugyanis időközben a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló törvény rendszere, számozása módosult, így a koherencia megteremtése érdekében szükséges a módosítás. Mindezek mellett az Ákr. szakhatósági eljárásra, valamint az ügyintézési határidőre vonatkozó szabályai miatt szükséges egyértelműsíteni, hogy az előzetes szakhatósági állásfoglalás kiadására vonatkozó eljárás ügyintézési határidejére az általános szakhatósági eljárásra meghatározott határidő alkalmazandó. A szakhatóságok egyeztetésére vonatkozó szabályok ágazati, speciális szabályozása nem indokolt, ilyen esetben a hatóságok az Ákr. általános szabályai szerint járnak el.

64–65. §-hoz

Az Ákr. és a Kp. rendelkezései miatt szükséges módosítás.

66. §-hoz

A törvény az AVMS irányelv céljához igazodóan egységessé teszi a más tagállamból származó lineáris és lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatások, továbbá a harmadik országbeli audiovizuális médiaszolgáltatások esetén a magyar tagállami fellépés feltételeit és eljárásrendjét. Ennek keretében a szolgáltatásnyújtás szabadsága közérdekű indokokon alapuló intézkedések útján korlátozható, feltéve, hogy a korlátozás indokolt, arányos és szükséges.

67. §-hoz

A tagállami szabályozó hatóságok közötti együttműködés kereteit határozzák meg az új szakaszok a vonatkozó irányelvi előírásoknak megfelelően.

68. §-hoz

A törvény olyan, más tagállamban letelepedett médiaszolgáltatóra vonatkozóan, amely az audiovizuális médiaszolgáltatását teljes egészében vagy túlnyomórészt Magyarország területére irányítja, részletesen szabályozza a magyar és más tagállam általi fellépés, illetve egyeztetés feltételeit és eljárásrendjét. A törvény átülteti azon AVMS irányelvi rendelkezéseket is, melyek szerint hiteles és kellően alátámasztott bizonyítékokat kell a tagállamoknak előterjeszteni az Európai Bizottság részére annak megállapítása érdekében, hogy a tagállamok által alkalmazandó intézkedések a védendő érdekhez képest arányosak és szükségesek-e, továbbá összeegyeztethetők-e az uniós joggal.

69. §-hoz

A módosítás egyértelműsíti a Médiatanács nem hatósági döntéseit a támogatási források elosztásának körében.

70. §-hoz

A NMHH Hivatalának hatáskörére vonatkozó szabályozás kiegészítése szükséges a videómegosztóplatform-szolgáltatókkal kapcsolatos eljárásokkal összefüggő hatáskört telepítő rendelkezéssel.

A 184. § (1) bekezdés b) pontjának hatályon kívül helyezését az időmúlás indokolja, tekintettel arra, hogy nincs olyan médiaszolgáltató, amelyik a rádiózásról és televíziózásról szóló 1996. évi I. törvény 112. § (1) bekezdés b) pontja szerinti szankcióban részesült volna.

71. §-hoz

A kiskorúak védelme érdekében a módosítás a 11. §-ban foglalt hatósági eszközrendszer további szigorítását szolgálja azzal, hogy a kiskorúakat védő szabályok megsértése esetén nincs helye szankció nélküli figyelmeztetésnek, a jogkövetkezményeket az első jogsértés alkalmával alkalmazni kell.

72. §-hoz

A Kp. rendelkezései miatt szükséges módosítás.

73. §-hoz

Az AVMS irányelv céljaival összhangban a szabályozás ösztönzi az alkoholtartalmú italok ön- és társszabályozás keretében történő felügyeletét.

74. §-hoz

A törvény az AVMS irányelvvel való összhang érdekében kiegészíti az önszabályozó szervezet magatartási kódexének kötelező tartalmi elemeit.

75. §-hoz

A módosított irányelvi fogalom-meghatározáshoz szükséges igazítani a vonatkozó hazai szabályozásbeli fogalmak tartalmát.

76. §-hoz

Átmeneti rendelkezés a rádiós analóg lineáris médiaszolgáltatási jogosultság időtartamával kapcsolatban.

77. §-hoz

Átmeneti rendelkezés a Közzolgálati Testület új tagjával kapcsolatban.

78. §-hoz

Átmeneti rendelkezés; az Mttv.-ben meghatározott jelentéstételi kötelezettségek első határidejének meghatározása irányelvi kötelezettséggel összhangban.

79. §-hoz

Jogharmonizációs záradék.

80. §-hoz

Az Mttv. 1. számú melléklete kiegészül a Közzolgálati Testület új tagjelölő szervezetével, a Magyar Művészeti Akadémiával.

81. §-hoz

Szövegcsere módosítások, amelyek jellemzően a jogszabályi és irányelvi háttér változásait, valamint a gazdasági szereplők, jogalkalmazók igényeinek megfelelő korrekciós javaslatokat tartalmazzák.

82. §-hoz

Az Mttv. sarkalatossági záradékának kiegészítése szükséges a 218/C. § beiktatására tekintettel.

83. §-hoz

A § a hatályon kívül helyező rendelkezéseket tartalmazza a joggyakorlat megkönnyítése és a jogszabályi változások követése érdekében. A legjelentősebb változást az Mttv. 78–81. §-a – a felajánlási kötelezettségre vonatkozó alcím – hatályon kívül helyezése eredményezi. A felajánlási kötelezettséget az európai uniós joganyag nem szabályozza. Az Mttv. felajánlási kötelezettségre vonatkozó szabályozása nem váltotta be a kívánt joghatást, mert a Médianács a legfontosabb kérdésben, a két fél közötti díjvitában nem tud érdemben dönteni, mert nem társul ehhez konkrét árszabályozási hatáskör. Mindemelllett, miután a felek közötti jogviszony alapját a médiaszolgáltató által kötelezően elkészített ÁSZF képezi, e magánjogi intézményben sem tud közjogi alapon a hatósági ügyekre létrehozott Médianács érdemi, az ügyet megfelelően eldöntő határozatot hozni. A gyakorlatban az elmúlt közel 10 évben alig volt ilyen ügy és ezek többségében is felismerve e szabályozási anomáliát, az ügyfelek a Médianács mellett a polgári bírósághoz is fordultak. Összességében megállapítható, hogy a felajánlási kötelezettség körében nincs szükség speciális médiajogi eljárásra és jogvédelemre, mert ez az ügypus alapvetően versenyjogi és polgári jogi megoldást kíván, melyre a polgári jog kellő garanciákat biztosít. Vagyis ezen ügypust nem indokolt hatósági ügypuss emelni, nincs benne olyan közjogi, közigazgatási garanciális tartalom, mely indokolná e jogviszony, vagy e jogviszonyban lévők garanciális, hatósági eljárási jellegű jogvédelmét.

84–86. §-hoz

A Záró rendelkezések tartalmazzák a hatályba lépésre, sarkalatosságra, valamint az Európai Unió jogának való megfelelésre vonatkozó rendelkezéseket.

Végső előterjesztői indokolás egyes törvényeknek az épített és a természeti környezet védelmével, valamint a kulturális örökségvédelemmel összefüggő módosításáról szóló 2019. évi LXIV. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

(Az indokolás az Indokolások Tárában közzétételre kerül)

A törvényjavaslat 13 törvény módosítását tartalmazza. Kiemelt célja a barnamezős területekre vonatkozó alapvető szabályok megalkotása, a világörökségi területekre egyértelmű szabályozási környezet kialakítása, a Normafa Park törvény szabályainak pontosítása, az állami vagy helyi önkormányzati fenntartású közgyűjtemény, muzeális intézmény alapleltárából visszaigényelt kulturális javak visszaadhatóságára vonatkozó törvényi szabályok rögzítése, valamint a Magyarország és egyes kiemelt térségeinek területrendezési tervéről szóló törvény területfelhasználási és övezeti szabályainak pontosítása, valamint a Nemzeti Összetartozás Emlékhelye a kiemelt nemzeti emlékhely részévé válása.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

Az 1. §-hoz

A bányászatról szóló törvény (a továbbiakban: Btv.) jelenlegi szabályozása szerint a bányafelügyelet a műszaki üzemi tervet akkor hagyja jóvá, ha a bányavállalkozó a műszaki üzemi tervben meghatározott bányászati tevékenységekkel érinteni tervezett ingatlanokra vonatkozóan igénybevételi jogosultságát igazolta. Ez a szabályozás azt eredményezheti, hogy akár egy ingatlantulajdonos együttműködésének hiánya ellehetetlenítheti a bányászati tevékenységet, mivel kitermelési engedély (műszaki üzemi terv) hiányában a kisajátítás intézményének alkalmazhatósága kétségessé válik.

Az ingatlantulajdon védelme a Btv. 27. § (4) bekezdésének módosítása szerint is garantált, mert a jóváhagyott műszaki üzemi terv alapján a bányászati igénybevételre tervezett ingatlanokon a bányászati tevékenység csak akkor kezdhető meg, ha a bányavállalkozó az ingatlan igénybevételi jogosultságát a bányafelügyeletnek igazolta (az ezt igazoló iratokat benyújtotta), és a bányafelügyelet azt elfogadta. Tehát a jóváhagyott műszaki üzemi terv alapján megkezdhető bányászati tevékenység szigorú hatósági kontroll alatt áll. Az igazolást be lehet nyújtani már a műszaki üzemi terv jóváhagyási kérelem benyújtásával együtt is, de attól függetlenül is.

A 2. §-hoz

A Btv. 20. §-ának módosításával a bányajáradék 2%-ról 0%-ra történő módosítása lehetőséget ad, hogy ösztönözze a bányavállalkozókat a hatékonyabb ásványvagyon-hasznosítására, mivel ezzel a lépéssel elérhető, hogy a meglévő kőszenes bányatelkek minél nagyobb mértékben kerüljenek kitermelésre, és gazdasági szempontok alapján ne új területeken kezdjék meg a bányászatot. A 0%-os bányajáradék jelenleg csak a kőszenek mélyműveléses bányászatára terjed ki, a módosítás eredményeként nem kizárólag a mélyműveléses, hanem a kőszenek más típusú bányászatára is érvényesül. Ez összefüggésben áll a Btv. 26/A. § (3) bekezdésének módosításával, tekintettel arra, hogy a külfejtéses bányatelkek használatának elősegítését, bővítését eredményezi.

A Magyarország és egyes kiemelt térségeinek területrendezési tervéről szóló 2018. évi CXXXIX. törvény (Trtv.) kiegészítette a bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény (a továbbiakban: Bt.) 26/A. §-át egy új (3a) bekezdéssel, amely szerint a külfejtéses művelésű bányatelket akkor lehet megállapítani vagy horizontálisan bővíteni, ha a Magyarország és egyes kiemelt térségeinek területrendezési tervéről szóló törvény bányatelek-megállapításra vonatkozó előírásai teljesülnek. A Trtv. bányatelek megállapítására vonatkozó 18. § (1) bekezdése nem ír elő határidőt arra nézve, hogy mennyi ideje van az illetékes települési önkormányzatnak arra, hogy egyetértési jogát megadja a bányászati tevékenységhez és az indokolt döntést meghozza a településrendezési eszközök készítésének vagy módosításának szándékáról. Ugyanakkor a Bt. 26/A. § (1) bekezdése szerint a bányavállalkozó a kutatási zárójelentést elfogadó határozat véglegessé válásától számított 5 hónapon belül kezdeményezheti a bányatelek megállapítását, illetve a geotermikus védőidom kijelölését, e határidő elmulasztása esetén a bányavállalkozó bányatelek megállapításának joga megszűnik. A fenti 5 hónapos határidő eredménytelen eltelte

után a bányavállalkozó elveszti a bányászati jogát, ezért szükséges előírni, hogy a bányatelek megállapítására előírt 5 hónapos határidőbe ne kerüljön beszámításra a településrendezési eszközökkel való összhang megteremtése érdekében történő önkormányzati eljárás ideje.

A településrendezési eszközökben foglaltaknak való megfelelést nem a műszaki üzemi terv tervezésénél, hanem már a Trtv. rendelkezéseivel összhangban a bányatelek, bányatelekreszek megállapításánál kell figyelembe venni. A bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény végrehajtásáról szóló 203/1998. (XII. 19.) Korm. rendelet 12. § (2) bekezdés g) pontja szerint a bányatelek megállapításáról szóló határozat tartalmazza az elfogadott újrahasznosítási célt, amely határozat alapján kell a műszaki üzemi tervet összeállítani. Ezekre tekintettel a 26/A. § (3a) bekezdése és a 27. § (2) bekezdése módosításra kerül.

Az igénybevételi jogosultság hiányában folytatott bányászati tevékenység szabálytalan bányászati tevékenységnek minősül a Btv. 41. § (3) bekezdés a) és b) pontja szerint. A bányafelügyelet erre tekintettel a bányászati tevékenység folytatását a Btv. 41. § (2) bekezdésére tett javaslat szerint nem csak felfüggesztheti, hanem megtilthatja, egyben bírságot is alkalmazhat.

A rendelkezés továbbá jogtechnikai és nyelvtani pontosításokat is tartalmaz.

A 3. §-hoz

A megyei területrendezési tervek elfogadásának egyik feltétele az állami főépítések nyilatkozatának beszerzése a megyei területrendezési tervnek az országos területrendezési tervvel, valamint a kiemelt térségi területrendezési tervekkel való összhangjáról. A nyilatkozat megtételének határidejét eddig a törvény nem rendezte, ennek pótlása történik most meg. A határidő, valamint annak elmulasztásából származó következmény meghatározásával a megyei területrendezési terv elfogadásának szempontjából minden fontos eljárás rendezetté válik, így kiszámítható lesz a tervek elfogadásának időpontja.

A 4. §-hoz

A térségi területfelhasználási engedély kérelmének megtagadására vonatkozó szabály pontosítandó, tekintettel arra, hogy az összhang igazolására vonatkozó kérelem célja, hogy az összhangban nem lévő területrendezési terv és településrendezési eszköz közötti összhangot megteremtse.

Az 5. §-hoz

A Magyarország és egyes kiemelt térségeinek területrendezési tervéről szóló 2018. évi CXXXIX. törvény (a továbbiakban: Trtv.) 101. §-a módosította az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény 94. §-át (a továbbiakban: Inytv.). Ennek értelmében, ha az ingatlan-nyilvántartás és az ingatlan művelési ága, fő rendeltetése vagy jogi jellege tekintetében közhiteles nyilvántartás között ellentmondás áll fenn (pl. az Erdőállomány Adattár szerint a terület erdő, de az érintett ingatlan művelési ágaként az erdő a tulajdoni lapon nem szerepel), akkor egy éven belül az ingatlan-nyilvántartásban szereplő ingatlan művelési ágát, fő rendeltetését, jogi jellegét összhangba kell hozni a közhiteles nyilvántartásban foglaltakkal. Ezt az összhangba hozatalt az ingatlan tulajdonosa és az is kezdeményezheti, akinek ehhez jogi érdeke fűződik.

Ennek biztosítása érdekében a törvényjavaslat tartalmazza az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény módosításáról, valamint a hiteles tulajdonilap-másolat igazgatási szolgáltatási díjáról szóló 1996. évi LXXXV. törvény (a továbbiakban: Díjtv.) módosítását, és tárgyánál fogva díjmentes eljárásnak nyilvánítja

1. a kulturális örökségvédelmi jogi jellegek: műemlék vagy nyilvántartott műemléki érték, műemléki terület (műemléki jelentőségű terület, történeti táj, műemléki környezet), régészeti lelőhely (törvény erejénél fogva védett és rendeletben védetté nyilvánított, fokozottan vagy kiemelten védett régészeti lelőhely), vagy régészeti védőövezet, helyi egyedi védelem, ingatlan-nyilvántartási feljegyzése iránti hatósági eljárást,
2. az Országos Erdőállomány Adattárban erdőként vagy fátlan állapotban tartott erdőként nyilvántartott terület erdő vagy fásított terület művelési ágának átvezetésére, ennek hiányában jogi jellegként történő feljegyzésére irányuló hatósági eljárást.

A természetvédelmi jogi jellegek feljegyzése már jelenleg is díjmentes.

A 6. §-hoz

Átmeneti rendelkezés, amely biztosítja, hogy a törvényjavaslat hatálybalépésekor első fokon még el nem bírált hatósági ügyekben és a megismételt eljárásokban is alkalmazni kell a díjmentességi szabályokat.

A 7. §-hoz

Meghatározásra kerül az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvényben (a továbbiakban: Étv.) a barnamezős terület fogalma.

E szerint barnamezős területnek minősül az olyan földrészlet vagy földrészletek összessége – ide nem értve a mező- és erdőgazdasági területeket –, amely elsősorban ipari, kereskedelmi, közlekedési vagy honvédelmi célú felhasználást követően felhagyottá, alulhasznosítottá vagy leromlott állapotúvá vált, jellemzően környezetszennyezéssel terhelt, ugyanakkor környezeti és műszaki beavatkozással értéknövelt, fejleszthető területté alakítható.

A 8. és a 13. §-hoz

A 2018-ban véghezvitt kormányzati szerkezet-átalakítások során az építésügy területe két miniszter felelősségi körébe került. Az építésügy területén található szabályozott szakmákkal kapcsolatos feladatkör az építésgazdaságért felelős miniszter feladatkörébe tartozik. Az elmúlt időszak megmutatta, hogy a feladatkör inkább kapcsolódik az építésügyi szabályozásért és építhetőségi ügyekért felelős miniszter feladatköréhez. A javaslat ezért elvégzi a feladat áthelyezését az Étv. szintjén is, és a feladatellátással kapcsolatos felhatalmazó rendelkezés is módosul.

A 9. §-hoz

Az Étv. módosítása lehetővé teszi azt, hogy az új beépítésre szánt terület kijelölésére irányuló településrendezési eszköz készítése vagy módosítása esetén a településrendezési eszközöket az országos főépítész véleményezze. A záró szakmai véleményezés során az állami főépítész megküldi a tervezetet az országos főépítésznek, aki azzal kapcsolatban 15 napon belül állást foglalhat. A 15 napos határidő nem számít bele a záró szakmai vélemény kiállítására meghatározott határidőbe, a határidő jogvesztő. Az országos főépítész a nyilatkozatának kiadása során vizsgálja, hogy a településrendezési eszköz tervezete megfelel-e az országos és térségi szintű területrendezési, településrendezési, településfejlesztési és településképi követelményeknek. Az országos főépítész érdemi véleményét a záró szakmai véleménybe be kell építeni.

A korábbi (2a) bekezdés számozása (2d) bekezdésre változik, az új rendelkezések megjelölése lesz a (2a)–(2c) bekezdés.

A § másik kiegészítése a barnamezős területekhez kapcsolódó szabály. A települési önkormányzat (ha érintett barnamezős területtel) köteles a településrendezési eszközében a barnamezős területeket lehatárolni, továbbá a településfejlesztési koncepció és integrált településfejlesztési stratégia felülvizsgálata során a barnamezős területek fejlesztési és újrahaznosítási lehetőségeit meghatározni.

A 10. §-hoz

Az Étv. 13. § (2) bekezdése meghatározza a helyi építési szabályzatok azon rendelkezéseit, amelyeket figyelembe kell venni az egyszerű bejelentéssel épített lakóépületek tervezésénél és építésénél. Az egyszerű bejelentéssel kapcsolatos jogszabályok alkalmazása során problémaként jelentkezett a települések számára, hogy a helyi építési szabályzatnak parkolók kialakítására vonatkozó szabályait nem veszik figyelembe. Tekintettel a közérdekre, amely ehhez fűződik, a javaslat előírja, hogy a helyi építési szabályzat járművek mennyiségére és elhelyezésére vonatkozó előírásait is figyelembe kell venni az egyszerű bejelentéssel történő építés során.

A 11. §-hoz

Az országos településrendezési és építési követelményekről szóló 253/1997. (XII. 20.) Korm. rendelet a meteorológiai obszervatórium 60 méteres környezetében új építmény építése vonatkozásában építési tilalmat ír elő. Amennyiben

ez a tulajdonos, haszonélvező számára kárt jelent, kártalanításra jogosult az állam részéről. A kártalanítási szabályt törvényben kell rögzíteni, ez került az Étv. 30. § (12) bekezdésébe.

A 12. §-hoz

A Ptk. 5:168. § (3) bekezdése szerint jogilag jelentős tény, így a jogi jelleg ingatlan-nyilvántartásban történő feljegyzését csak törvény rendelheti el. A településfejlesztési koncepcióról, az integrált településfejlesztési stratégiáról és a településrendezési eszközökről, valamint egyes településrendezési sajátos jogintézményekről szóló 314/2012. (XI. 8.) Korm. rendelet 23/C. § (7) bekezdése a feljegyzés kezdeményezésének eljárási szabályait rögzíti, de a törvényi felhatalmazás jelenleg hiányzik. A törvényjavaslat megteremti a helyi egyedi építészeti örökség ingatlan-nyilvántartásban történő feljegyzésének jogalapját.

A 14. §-hoz

Az Étv. 57/F. § (4) bekezdése a rendeltetismódosítási eljárás kapcsán rendelkezik a szabályok be nem tartásához fűződő bírság kiszabásának lehetőségéről. A bírság címzettjét eddig kormányrendelet szabályozta, ez azonban ellentétes a Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló 2011. évi CXCV. törvény 38/B. § (1)–(3) bekezdésével, ami szerint e kérdést csak törvény rendezheti. Ezért a kormányrendeleti rendelkezés hatályon kívül helyezésre került, és a Javaslat most kiegészíti a törvényi szabályozást azzal, hogy azt kell bírsággal sújtani, akinek a rendeltetismódosítási engedély iránti kérelmet be kellett volna nyújtania.

A 15. és 16. §-hoz

A rendelkezések egy része az általános közigazgatási rendtartással összefüggő pontosításokat tartalmaz, valamint már nem létező eljárásokkal kapcsolatos vagy kiüresedett rendelkezéseket töröl.

A módosítás lehetővé teszi, hogy az egyszerű bejelentés megtételének módját teljes körűen a Kormány szabályozhassa, amely koherensebb és differenciáltabb szabályozást tesz lehetővé. Az egyszerű bejelentéssel épülő lakóépületek bejelentéséhez és kivitelezéséhez szükséges dokumentációt is pontosan rögzíteni szükséges, amely azonban nem igényel törvényi szabályozást, így a módosítás lehetőséget ad a Kormánynak, hogy a szükséges dokumentációt teljes körűen rögzítse. A garanciális szabályok ezután is a törvényben maradnak.

Az építési naplóval kapcsolatos részletszabályok döntő többsége jelenleg is kormányrendeleti szinten található. Annak érdekében, hogy a Kormány koherensen tudja szabályozni az építési napló használatát, tartalmát, formáját és vezetésének módját, javasolt az építési naplóval kapcsolatos, törvényi szabályozást nem igénylő rendelkezések hatályon kívül helyezése, és kormányrendeleti szintre telepítése. Így az építési naplóval kapcsolatban csak olyan garanciális szabályok maradnak a törvényben, amelyeket csak ezen a szinten lehet szabályozni (pl. személyes adatkezelés). Ennek megfelelően három szabályozási terület is kormányrendeleti szintre kerül. A vonatkozó törvényi rendelkezés módosításával szintén a Kormány dönthet arról, hogy az egyszerű bejelentéssel folytatott építőipari kivitelezési tevékenység mely eseteiben kötelező tervezői művezetőt igénybe venni.

Adminisztratív tehercsökkentést jelent továbbá, hogy nem kell minden 400 négyzetméternél nagyobb kereskedelmi építmény építésügyi hatósági engedélyezési eljárása során szakhatóságként bevonni a Hajdú-Bihar Megyei Kormányhivalt, csak abban az esetben, ha annak rögzített törvényi és kormányrendeleti feltételei fennállnak.

A 17. §-hoz

A nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CXCVI. törvény 1. § g) pontjának módosítása kapcsán vált szükségessé a muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és a közművelődésről szóló 1997. évi CXL. törvény módosítása.

A 18. §-hoz

A Kultv. 4/A. §-a a kulturális javak visszaadására vonatkozó szabályozást pontosítja, az új alcím pedig a korábban visszaadásra került javakkal kapcsolatban felmerült vitás kérdéseket rendezi.

A Miniszterelnökséget vezető miniszternek a közgyűjteményekben őrzött vitatott tulajdonú kulturális javak visszaadásának rendjéről szóló 449/2013. (XI. 28.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Kormányrendelet) alapján

lefolytatott eljárásról a közigazgatási bíróságok a 2018-as év során több esetben is megállapították, hogy az sui generis közigazgatási jogi szabályozás, a Kormányrendelet által meghatározott eljárás és döntés a Ket. 12. § (2) bekezdés a) pontja szerint hatósági ügy, az eljárás során hozott döntéssel a Miniszterelnökséget vezető miniszter közigazgatási hatósági jogkört gyakorolt. Mivel a bíróságok az eredeti jogalkotói szándéktól eltérően értelmezték a jogintézményt, ezért szükségessé vált a bírósági jogértelmezésnek megfelelő új eljárási szabályok mentén kialakított döntéshozatal, amely biztosítja a közigazgatási eljárás garanciáit, többek között azt is, hogy a közigazgatási szerv számot adjon döntése indokairól, és az Alaptörvény XXIV. cikkében foglalt, tisztességes hatósági eljáráshoz való jog maradéktalan érvényesülését is.

A felülvizsgálat során hozott miniszteri döntés tulajdonjogot nem érint. A kormányrendeletnek az igénybejelentések idején hatályos rendelkezései szerint, ha valamely állami vagy helyi önkormányzati fenntartású közgyűjteményben őrzött, állami tulajdonban állóként nyilvántartott, a kulturális javak körébe tartozó vagyontárgy vagy vagyontárgyegyüttes visszaadására vonatkozóan természetes személy, jogi személy vagy más szervezet a tulajdonjogára hivatkozással igényt jelent be, az igény elbírálásához szükséges adatokat a vagyontárgy állami tulajdonjogának gyakorlására jogosult szervezetként a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. szerezte be [1. § (1) bek.]. A Korm. rendelet további szabályai szerint az állami tulajdonjog gyakorlójának azokat a tényeket és körülményeket kellett feltárnia, amelyek alapján eldönthető, hogy kétséget kizáróan bizonyítható-e, hogy a vagyontárgy állami tulajdonjoga jogszerű eljárás keretében keletkezett, és az állam tulajdonjoga az igénylés időpontjában is fennáll, vagy az más jogcímen és körülmények között került a közgyűjtemény őrizetébe [4. § (1) bek.]. Ha az összesítés alapján megállapítható volt, hogy a rendelkezésre álló adatok és egyéb bizonyítékok szerint a vagyontárgyon nem keletkezett jogszerű módon állami tulajdonjog vagy az állami tulajdonjog keletkezése kétséget kizáró módon nem bizonyítható, a Miniszterelnökséget vezető miniszter – az állami vagyon felügyeletéért felelős miniszternek a Ptk. 3:405. § (2) bekezdése alapján kiadott meghatalmazása alapján – 30 napon belül megállapította a vagyontárgyra vonatkozó állami tulajdonjog fennállásának hiányát, és döntést hozott a vagyontárgynak az igénylő részére történő visszaadásáról. A visszaadás nem eredményezte a tulajdoni igény eldöntését [4. § (4)–(5) bek.].

A 2019. február 25. napján hatályba lépett 22/2019. (II. 25.) Korm. rendelet a kormányrendeletet hatályon kívül helyezte (1. §), és elrendelte, hogy a hatályvesztésekor folyamatban lévő és a megismételt eljárásokat speciális átmeneti rendelkezések alapján kell lefolytatni (2. §). A Miniszterelnökséget vezető miniszternek ezt követően azt kell figyelembe vennie, hogy az összesítés alapján megállapítható-e, hogy az igénylő kérelme az igényelt vagyontárgy vonatkozásában kétséget kizáróan megalapozott-e. Az átmeneti rendelkezések kimondják, hogy amennyiben az igény alapos, úgy a visszaadás nem eredményezi a tulajdonjogi igény eldöntését [4. § (4) bek.], illetve az igény elutasítása nem akadályozza annak, hogy az igénylő a vagyontárgyra vonatkozó tulajdoni igényének érvényesítése és a vagyontárgy kiadása iránt a bíróságnál keresetet terjesszen elő [4. § (5) bek.].

A Korm. rendeletek alapján hozott miniszteri döntés tehát kizárólag az igényelt vagyontárgyak esetleges birtokbaadásáról rendelkezik, azok tulajdonjogáról nem. Ebből kifolyólag sem a visszaadás, sem az igény elutasítása nem eredményezi a tulajdoni igény eldöntését, következésképpen az igénylő a vagyontárgyra vonatkozó tulajdoni igényének érvényesítése iránt a polgári bíróságnál kell, hogy keresetet terjesszen elő és ebben a kérdésben a polgári bíróság jogosult döntést hozni.

Azon korábbi miniszteri döntések esetén, amelyek az igénylő részére a vagyontárgyak kiadását rendelték el, szintén figyelembe kell venni, hogy a kiadást elrendelő miniszteri döntés tulajdonjogi igényt nem döntött el. Ezekben az esetekben a kérdés az, hogy a miniszteri döntés felülvizsgálata nyomán hozandó esetleges, az igényt elutasító határozat az igénylő „szerzett jogát” olyan mértékben sérti-e, amely nem felel meg az alkotmányos korlátozásoknak.

Amennyiben a kiadás iránti jogot olyan „szerzett jognak” tekintjük, amelyre a tulajdon védelmére vonatkozó alkotmányos garanciákat kell érvényesíteni, úgy figyelembe kell venni, hogy az Alkotmánybíróság több határozatában rámutatott, hogy „[a] tulajdonhoz való alapvető jog védelmében a minőségi határvonal ma már nem a tulajdon »korlátozása« és polgári jogi értelemben vett »elvonása« között húzódik. Az alkotmányossági kérdés az lett, hogy milyen esetekben kell a tulajdonosnak a közhatalmi korlátozást minden ellenszolgáltatás nélkül eltűrnie, illetve mikor tarthat igényt kártalanításra tulajdonosi jogai korlátozásáért.” [64/1993. (XII. 22.) AB határozat, ABH 1993, 373, 381.] Az Alkotmánybíróság a tulajdon mint alapjog védelméről és a tulajdon szociális kötöttségéről vallott felfogását is e határozatában fejtette ki. Ebben kimondta, hogy az alkotmányos tulajdonvédelem terjedelme mindig konkrét: függ a tulajdon alanyától, tárgyától és funkciójától, illetve a korlátozás módjától is (ABH 1993, 380.). Másrészt azt is leszögezte az Alkotmánybíróság, hogy a védelmi kör kiterjesztésével egyidejűleg a „tulajdon

szociális kötöttségei a tulajdonosi autonómia messzemenő korlátozását alkotmányosan lehetővé teszik. [...] Az állami beavatkozás alkotmányossága megítélésének súlypontja, az alkotmánybírói értékelés voltaképpeni tere a cél és eszköz, a közérdek és a tulajdonkorlátozás arányosságának megítélése lett.” (ABH 1993, 380–382.) Az Alkotmánybíróság nem a törvényhozó választásának feltétlen szükségességét, hanem csak a közérdekre hivatkozás indokoltságát, továbbá azt vizsgálja, hogy a „közérdekű” megoldás nem sért-e valamely más alkotmányos jogot. A korlátozás arányosságára viszont az Alkotmánybíróság eddigi gyakorlata számos ismertetést kínál [43/1995. (VI. 30.) AB határozat, ABH 1995, 188.; 56/1995. (IX. 15.) AB határozat, ABH 1995, 260.; 40/1997. (VII. 1.) AB határozat, ABH 1997, 282.; 5/1998. (III. 1.) AB határozat, ABH 1998, 82.; 27/1999. (IX. 15.) AB határozat, ABH 1999, 281.; 28/2006. (VI. 21.) AB határozat, ABH 2006, 381.; 1142/B/2004. AB határozat, ABH 2007, 1794.].

A kulturális örökségvédelmi jogszabályok megalkotása során az Alaptörvény P) cikk (1) bekezdése adja meg az alkotmányjogi keretet, amely szerint a kulturális értékek a nemzet közös örökségét képezik, amelyeknek védelme, fenntartása és a jövő nemzedékek számára való megőrzése az állam és mindenki kötelessége. Az Alaptörvény P) cikk (1) bekezdése az intézményvédelmi garanciák olyan alaptörvényi követelménye, amely többek között a nemzet közös, természeti és kulturális öröksége értékeinek védelmét, fenntartását és a jövő nemzedékek számára való megőrzését az állam és mindenki általános alkotmányos felelősségeként állapítja meg és Alaptörvényből fakadó kötelességévé teszi. Az Alkotmánybíróság szerint a nemzet közös örökségéért való alkotmányos felelősség általános és egyetemleges, de az alkotmánybírói gyakorlat ezen túlmutatóan kimondta, hogy ezen az általános felelősségi körön belül az államot egyfajta primátus, elsőség illeti meg, illetve kötelezi, hiszen e felelősség intézményvédelmi garanciák révén összehangolt érvényesítése, az intézményvédelem megalkotása, korrekciója és érvényesítése közvetlenül és elsődlegesen állami feladat. A nemzet közös örökségéért való alkotmányos felelősség konkrét tartalmát ezért az intézményvédelmi garanciák és a jogbiztonság követelménye érvényesítése mellett a joggyakorlat, az alkotmánybírói gyakorlat és a jövő jogfejlődése alakítja és bontakoztatja ki [3104/2017. (V. 8.) AB határozat].

Tekintettel arra, hogy az örökségvédelmi intézményvédelem korrekciója is közvetlen és elsődleges állami feladat, ezért az Alaptörvény P) cikkének (1) bekezdése további alapját képezi a közérdek és a tulajdonkorlátozás arányossága megítélésének.

A törvénymódosítás szabályozási célja a kulturális örökségvédelem kiterjesztése, amely állami feladat. Szükségessége egyrészt abból fakad, hogy az igénylők számára biztosítja a közigazgatási eljárások garanciáit, valamint a bírósági jogértelmezésnek megfelelő jogbiztonságot is megteremti azáltal, hogy az eljárást hatósági eljárásként szabályozza, másrészt abból, hogy az igényeket elintéző döntések adott esetben nem mindegyik igénylőre tartalmaztak rendelkezést, valamint meghozataluk óta az ügyek elbírálása szempontjából lényeges körülmény, adat, bizonyíték merülhetett fel, amelyek a korábbi eljárásban nem voltak elbírálva. Harmadrészt az Ákr. 120. §-ában meghatározott idő a Kormányrendelet alapján lefolytatott eljárásban meghozott döntések meghozatala óta eltelt. Ezért a szabályozás eszköze a sui generis felülvizsgálati lehetőség megteremtése, amelyre csak meghatározott, pontosan körülírt esetekben kerülhet sor, amely biztosítja az esetleges beavatkozás arányosságát. Az arányosság tekintetében ismételtelen utalni kell arra, hogy sem a visszaadás, sem az igény elutasítása nem eredményezi a tulajdoni igény eldöntését, következésképpen az igénylő a vagyontárgyra vonatkozó tulajdoni igényének érvényesítése iránt eleve a polgári bíróságnál kell, hogy fellépjen, és erről kizárólagosan a polgári bíróságnak van hatásköre dönteni.

A törvényjavaslat a fentiek alapján azt rögzíti, hogy az alapleltárban szereplő, és onnan törölt kulturális javak visszaadására csak a tulajdonjog kétséget kizáró igazolása esetén van lehetőség.

Az Ákr. 120. §-a alapján a hatóságnak a döntése közlésétől számított egy éven belül van csak lehetősége azt módosítani vagy visszavonni, ugyanakkor jelen esetben a Kormányrendelet alapján lefolytatott eljárásban meghozott döntések meghozatala óta ez az idő eltelt. Erre tekintettel indokolt megteremteni annak a törvényi lehetőségét, amely lehetővé teszi a felülvizsgálat lehetőségét a Kormányrendelet szerinti döntéssel már elintézt ügyekben is.

A módosítás ezt három esetben teszi lehetővé. Amennyiben több igénylő terjesztett elő igényt, azonban nem minden igénylő igénye lett elbírálva, vagy a döntés nem minden igénylőre tartalmaz rendelkezést, úgy a felülvizsgálat indokát az adja, hogy az el nem bírált igénybejelentés olyan bizonyítékokat tartalmazhat, amely a már eldöntött igény elbírálása szempontjából lényeges lett volna. Amennyiben a vagyontárgynak az igénylő részére történő visszaadásáról rendelkező döntés meghozatalát követően a vagyontárgyra 2019. február 27. napjáig

új igénylő jelentette be az igényét, úgy szintén indokoltá válhat a korábbi döntés felülvizsgálata, figyelembe véve az új igénylő bejelentésében megjelölt bizonyítékokat. Igényt legfeljebb a 449/2013. (XI. 28.) Korm. rendelet hatályon kívül helyező 22/2019. (II. 25.) Korm. rendelet 2019. február 26. napi hatályon kívül helyezéséig lehetett előterjeszteni. Amennyiben a döntés meghozatalát követően olyan, az ügy elbírálása szempontjából lényeges körülmény, adat, bizonyíték merült fel, amely a korábbi eljárásban nem volt elbírálva és elbírálása esetén a döntést érdemben befolyásolhatta volna, úgy az valószínűsíthető, hogy a megalapozott döntés meghozatalához rendelkezésére állt adatok nem voltak teljes körűek, ezért annak felülvizsgálata indokolt.

A felmerült új bizonyítékok értékelése alapján, amennyiben úgy ítéli meg, hogy a korábbi döntés érdemi felülvizsgálatra szorul, a miniszter dönthet a korábbi eljárás megismétléséről. Amennyiben a megismételt eljárás eredményeképpen szükséges, a döntést módosíthatja, visszavonhatja, de az utóbb ismertté vált tényállásnak megfelelően új döntést is hozhat. Szükséges szabályozni, hogy adott esetben az érintett vagyontárgy további őrzését a közgyűjteményben kell fogatosítani, vagy amennyiben azt birtokba vették, úgy rendelkezni kell a visszaviteléről.

A 19. §-hoz

A módosítás célja olyan költségvetési szervek kialakítása, ahol a közalkalmazotti jogviszony helyett munkaviszony létesítésére van lehetőség. A módosítás azonban a döntés lehetőségét nem a költségvetési szerv vezetőjére bízta, hanem a valamennyi szempontot mérlegelő döntéshozatal érdekében a Kormány számára nyitja meg.

A 20. és 21. §-hoz

Az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény módosítása. Az ingatlan-nyilvántartás közhitelességének erősítése miatt rendkívül fontos, hogy az egyéb közhiteles nyilvántartások és az ingatlan-nyilvántartás közötti ellentmondások feloldásra kerüljenek.

Ennek keretében kerül kimondásra, hogy ha az egyéb közhiteles nyilvántartásban az ingatlan művelési ága, fő rendeltetése vagy jogi jellege vonatkozásában változás történik, akkor az e közhiteles nyilvántartást vezető szerv automatikus információátadás útján az ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzés, illetve feljegyzés céljából átadja az ingatlanügyi hatóságnak az erre vonatkozó adatot, ezen közhiteles nyilvántartással történő összhangba hozatal érdekében.

Ugyanakkor ezt nem elégséges a jövőre nézve kimondani, mivel az elmúlt időszakban jelentős mértékű ellentmondás alakult ki a bejegyzések, feljegyzések elmaradása miatt. Ismereteink szerint nagyságrendileg 6000 műemlék vagy nyilvántartott műemléki érték, valamint 5000 műemléki terület jogi jelleg feljegyzésére nem került sor, azaz hiába tartalmazza miniszteri határozat vagy rendelet a védettséget, ez nem jelenik meg a tulajdoni lapokon.

Ezért mind hivatalból, mind az érdekeltek kérelmére mindent meg kell tenni az ellentmondások megszüntetése érdekében. Így ha az ingatlan-nyilvántartás és az egyéb közhiteles nyilvántartás között e rendelkezés hatálybalépésekor már ellentmondás áll fenn, e rendelkezés hatálybalépésétől számított három éven belül az ingatlan-nyilvántartásban szereplő ingatlan művelési ágát, fő rendeltetését, jogi jellegét összhangba kell hozni az egyéb közhiteles nyilvántartásban foglaltakkal. Mindez oly módon történik, hogy az egyéb közhiteles nyilvántartást vezető szerv a nyilvántartását egybeveti az ingatlan-nyilvántartásban szereplő adatokkal. Ha megállapítja, hogy az ingatlan-nyilvántartás nem vagy nem megfelelően tartalmazza az általa közhitelesen nyilvántartott adatokat, az egyéb közhiteles nyilvántartást vezető szerv az adatot az ingatlanügyi hatóság részére és az ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzés céljából átadja. Emellett az ingatlan tulajdonosa vagy akinek jogi érdeke fűződik hozzá, az összhangba hozatalt maga is kezdeményezheti.

A 22. §-hoz

Hatályon kívül helyező rendelkezés, mert az előírások az Inyvtv-ből átkerülnek a földmérési és térképészeti tevékenységről szóló 2012. évi XLVI. törvénybe (a továbbiakban: Fttv.).

A 23. és 24. §-hoz

Az Alkotmány utca Kossuth Lajos tér felőli végén a Kormány döntése alapján épül a Nemzeti Összetartozás Emlékhelye. Indokolt, hogy az Emlékhelyet hordozó Alkotmány utca telkének osztásával kialakuló telek – annak funkciója, elhelyezkedése és tervezett, a Kossuth Lajos térhez idomuló kialakítása miatt – a Kossuth Lajos térhez hasonlóan állami tulajdonba, az Országgyűlés Hivatala vagyongazdálkodásába kerüljön, valamint a kiemelt nemzeti emlékhely részévé váljon.

A 25. §-hoz

A világörökségről szóló 2011. évi LXXVII. törvénynek (a továbbiakban: Vötv.) azon alapvető rendelkezése pontosításra kerül, amely a nemzeti védettség és az UNESCO védettség közötti kapcsolatot teremti meg. E szerint világörökségi vagy világörökségi várományos területté csak a korábban hozott miniszteri döntéssel, határozattal vagy a kulturális örökség védelméről szóló törvény alapján miniszteri rendelettel védetté nyilvánított és ekként kulturális örökségi védelmet élvező műemléki érték, régészeti lelőhely, vagy a természet védelméről szóló törvény alapján védett, védetté nyilvánított vagy kijelölt országos jelentőségű védett természeti terület és annak védőövezete nyilvánítható.

A módosítás a világörökségi és a településképi szabályozás közötti összhang megteremtésére is irányul. A javaslat kimondja, hogy a világörökségi területek egyben a településkép védelméről szóló 2016. évi LXXIV. törvény szerinti településképi szempontból kiemelten meghatározó területnek is minősülnek.

A 26. §-hoz

A világörökségi várományos helyszínekre nem készülnek kezelési tervek, csak a világörökségi területekre. A módosítással a törvény és az alkalmazott világörökségi gyakorlat összhangba kerül.

A Vötv. egyértelműsítését is tartalmazza, amely szerint a kulturális örökség védelméért felelős miniszter a világörökségi várományos helyszínek mellett a világörökségi helyszíneket is közhiteles nyilvántartásban rögzíti.

A 27. §-hoz

A világörökségi szakkérdésben eljáró hatóság – az e törvényben és a végrehajtására kiadott rendeletekkel összhangban – honlapján, visszakereshető módon szakmai követelményeket tartalmazó iránymutatást tehet közzé, amely a hatósági eljárás során érvényesítendő. Ezzel a jogszabályok tömör, normatív rendelkezéseinek a gyakorlat szintjén való végrehajtása, részletezése valósulhat meg. Az iránymutatás vagy annak módosítása csak a kulturális örökség védelméért felelős miniszter előzetes jóváhagyását követően tehető közzé, és a honlapon történő közzététel és a követelmény hatályba lépése között legalább 30 nap felkészülési időt kell biztosítani.

A 28. §-hoz

Ha a világörökségi helyszín vagy a Világörökség Jegyzékbe jelölendő helyszín kiemelkedő egyetemes értéke kizárólag természeti érték, és a világörökségi helyszín vagy a Világörökség Jegyzékbe jelölendő helyszín területének egésze védett természeti területen van, a természetvédelmi kezelési terv a világörökségi helyszín világörökségi kezelési tervének minősül. Ebben az esetben a természetvédelmi kezelési terv jogszabályban meghatározott tartalmi és szerkezeti keretei között biztosítani kell a védett természeti terület világörökségi címéből fakadó szakmai követelmények érvényesülését.

A természetvédelmi kezelési terv csak akkor minősül a világörökségi területre vonatkozó világörökségi kezelési tervnek, ha megfelel az e törvény felhatalmazása alapján kiadott kormányrendelet világörökségi kezelési terv tartalmi elemeire vonatkozó részletes követelményeknek. Ha a világörökségi kezelési terv tartalmi követelményei nem teljesülnek a (3) bekezdés szerinti természetvédelmi kezelési tervben, akkor az érintett területre külön világörökségi kezelési tervet kell készíteni.

Egyúttal a Vötv. kiegészítésre kerül a kezelési tervek tartalmára és a világörökségi tájegységek hasznosítására vonatkozó garanciális szabályokkal. A világörökségi kezeléssel kapcsolatos szabályokat, a folytatható tevékenységekre vonatkozó korlátozások keretszabályait törvényben kell szerepeltetni. Indokolt, hogy az épületek és műszaki berendezések településképi és világörökségi területhez méltó megjelenése, valamint a zöldterületek,

a növényzet fennmaradása érdekében a kezelési tervekben korlátozó előírások is megjelenhessenek. Ezt biztosítja a módosítás. E szerint a (2) bekezdés kimondja, hogy világörökségi területen ipari, mezőgazdasági, kereskedelmi-szolgáltató rendeltetésű építményt, épületet, műszaki berendezést, reklámhordozót, közlekedési infrastruktúrát és napelemes erőművet újonnan elhelyezni, közműfejlesztést megvalósítani, erdőgazdálkodási, mezőgazdasági és bányászati tevékenységet folytatni, növényzetet telepíteni csak a világörökségi kezelési tervben meghatározott szempontrendszer és korlátozások figyelembevételével lehetséges.

A 29. §-hoz

Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben határozza meg a világörökségi területre vonatkozóan a kiemelkedő egyetemes értéket hordozó elemeket (attribútumokat), valamint az ezek megőrzését és fenntartását biztosító alapvető kezelési követelményeket, korlátozásokat és tilalmakat meghatározó világörökségi kezelési tervet. Így a kormányrendeleti felhatalmazás pontosításra kerül, meghatározva, hogy a kezelési tervek mit tartalmazhatnak.

Egyúttal a miniszteri rendeletekre vonatkozó felhatalmazások is egyértelműbbé válnak. Cél, hogy a világörökségi területtel jelöléssel, a világörökségi kezelési tervek készítésével, a világörökségi gondnoksággal és az államot megillető elővásárlási joggal kapcsolatos szabályok egységesen, átláthatóan egy kormányrendeletben jelenjenek meg. Ezért a kormányrendeleti felhatalmazó rendelkezés módosul.

A 30. §-hoz

Átmeneti rendelkezés, amely szerint a hatálybalépésekor folyamatban lévő természetvédelmi kezelési terv készítése és módosítása során is alkalmazni kell a 8. § új rendelkezéseit.

A 31. §-hoz

Szövegcsere módosítás. A Vötv. 5. §-a a várományos területekkel kapcsolatban fogalmaz meg feladatokat, ezért a kiemelkedő egyetemes érték megismertetésének, fejlesztésének és bemutatásának feladata is erre a területre kell, hogy vonatkozzon. Ezért az 5. § g) pontja módosításra kerül.

A 32. §-hoz

Hatályon kívül helyező rendelkezés. Mivel az Étv-vel ellentétes szabályt tartalmaz a Vötv. 11. §-a, ezért ennek deregulációja vált szükségessé.

A 33. és 35. §-hoz

A rendelkezés lehetőséget biztosít arra, hogy a nemzeti vagyonról szóló törvény szerint forgalomképtelen vagyonelemeket az állam és a helyi önkormányzatok egymás javára ingyenesen átruházhassanak, azzal a feltétellel, hogy az az átruházó közfeladat ellátását nem veszélyeztetheti. Az átruházással a vagyonelemek kizárólagos státusza nem, csak a tulajdonos személye változik, ugyanakkor a vagyon nemzeti vagyonkörben marad. Az új szabály szintén kivételt jelent a kizárólagos állami és önkormányzati tulajdonú vagyonelemek elidegenítési tilalma alól. A komplex fejlesztések esetén több esetben előfordul, hogy az ingatlan rendezés, illetve a beruházás megvalósítása olyan nemzeti vagyonba tartozó ingatlanokat érint, amelyek az aktuális besorolásuk szerint forgalomképtelenek, de a fejlesztéshez szükségesek és adott esetben a fejlesztés befejezésével a funkciójuk is módosul.

A 34. §-hoz

Az ingyenes vagyonjuttatás feltételeinek teljesítése során a hasznosítás és állagmegóvás kötelezettsége ütközhet egymással, ha a juttatási cél érdekében az ingatlanon bontási vagy átalakítási tevékenység elvégzése is szükségessé válik. A módosítás célja annak kimondása, hogy a hasznosítási cél érdekében elvégzett bontási, átalakítási munkálatok nem minősülnek az állagmegóvási kötelezettség megszegésének. A módosítás ezzel biztosítja, hogy a vagyonjuttatáshoz kapcsolódó egyes törvényi feltételek és a juttatás céljának megvalósítása ne kerüljenek olyan ellentmondásba, amely a juttatási célt ellehetetleníti.

A 36. §-hoz

Az Országos Építésügyi Nyilvántartás (OÉNY) és a Területfejlesztési és Területrendezési Információs Rendszer (TEIR) működtetéséhez szükséges a működtetés ellátó Lechner Tudásközpont számára a Mezőgazdasági Parcella Azonosító Rendszernek (MePAR) az adott területre elérhető legfrissebb évjárat szerinti ortofotóíhöz történő ingyenes hozzáférés. Ezért az Fttv. módosításra kerül.

A 37. §-hoz

A Normafa Park történelmi sportterületről szóló 2013. évi CXLVIII. törvény (a továbbiakban: Nptv.) 2. § (4) bekezdésének módosítása rögzíti, hogy milyen rendeltetésű építmények, épületek, milyen beépítési korlátozás mellett helyezhetők el a Normafa Park területén. Ezek a rendelkezések olyan kiegészítő és korlátozó előírásokat tartalmaznak, amelyeket az érintett kerületi önkormányzatnak figyelembe kell vennie a településrendezési eszközeinek megalkotása, módosítása során. Külön kiemelendő, hogy a 2. § (4) bekezdés b)–c) pontjában hivatkozott földrészleteknél összességében a zöldterületi arány is növekszik, valamint az e) pont alapján a természetvédelmi követelmények kétszeresen is megjelennek, mivel az érintett területekre ágazati jogszabályban alapvetően biztosított védelem (Natura 2000 terület) mellett külön is rögzíti, hogy csak a természeti érdekek sérelme nélkül lehet épületeket elhelyezni.

A 2. § (4) bekezdés módosításának indokai részletesen:

- Az a) pont módosítása lehetővé teszi, hogy az 1. melléklet 1. pontjában felsorolt földrészletek esetében az eredetileg megengedett sport- és szabadidő rendeltetés kiegészüljön az ezen tevékenység kiszolgálásához szükséges kiegészítő funkciókkal. Ugyanakkor az összes rendeltetés összterületét 0,5%-ban korlátozza. A funkció bővül, de az eredetileg nem korlátozott alaprendeltetés is korlátozásra kerül maximális beépítési százalékkal.
- A b) pont az 1. melléklet 2. pontjában felsorolt ingatlanok esetében az eredetileg engedélyezett biztonsági és rendészeti rendeltetést egy tágabb, kiszolgáló rendeltetésre cseréli ki, és ezt a funkciót mindhárom alponthoz hozzárendeli. Ugyanakkor a kibővített funkció nem jár együtt a beépítés növelésével, az az eredeti szinten marad.
- A c) pont az eredeti cb) alpont, az nem változik, továbbá a tervek szerint egy jelenlegi nagy alapterületű, évek óta üresen álló betonszerkezetű hotel lebontásra kerül, és helyére egy arányaiban jóval kisebb, fából épülő kilátó kerülne, a hozzá kapcsolódó lombkorona sétánnyal. Ez a módosítás, ahogy fentebb szerepelt, egyértelműen növeli a zöldterületi arányt.
- A d) és e) pont az eredeti e) és f) pont újrafogalmazása. Az 1%-os beépítés és a 300 m²-es épület lehetővé válik az 1. melléklet 3. pont a) és b) pontjában is, de eddig csak az a) alpontjában szereplő természetvédelmi védelem kiterjesztésre kerül a korábbi b) alpontra is.

A (2) bekezdésben szereplő 2. § (6) bekezdés módosítása:

A 2013-ban elfogadott Nptv-ben megnevezett, és figyelmen kívül hagyandó fővárosi településrendezési eszközök immáron nem hatályosak. A módosított megfogalmazás általánosabb jellegű: függetlenül a fővárosi szabályozó megnevezésétől, a fővárosi településrendezési eszközöket a jelen törvényben meghatározott eltérésekkel kell elkészíteni, módosítani.

A 38. §-hoz

A Normafa Park szívében lévő Normafa Síház az elmúlt 6 évben nem került önkormányzati vagyonkezelésbe, mert a törvény hatálybalépésekor, bár a Nptv. tartalmazta a helyrajzi számát és kifejezett szándék volt az önkormányzat vagyonkezelésébe adás, nem közvetlen állami, hanem a 100%-ban állami tulajdonú Pilis Zrt. tulajdona volt. Az MNV Zrt. álláspontja szerint a Nptv. alapján nem veheti vagyonkezelésbe az Önkormányzat, mert az ingatlan a Nptv. hatálybalépésekor nem volt állami tulajdon. A módosítási javaslat ezt a jogi problémát kívánja megoldani azzal, hogy egyértelművé teszi, hogy nem csak a Nptv. hatálybalépésekor állami ingatlanokat lehet vagyonkezelésbe adni, hanem a később állami tulajdonba kerülőket is.

Tehát a korábban önkormányzati vagyonkezelésbe került földrészletek mellett általánosan is rögzíti a törvény, hogy az állami tulajdonban lévő, közfeladat ellátásához szükséges, történelmi sportterülettel érintett ingatlanok ingyenesen Budapest Főváros XII. kerület Hegyvidéki Önkormányzat vagyonkezelésébe kerülnek.

A (2) bekezdés vonatkozásában: A történelmi sportterülettel érintett állami ingatlanok széttagolt tulajdonosi joggyakorló struktúrával rendelkeznek. Vannak olyan földrészletek, ahol egyszerre több tulajdonosi joggyakorlónak is kellene a tulajdonosi engedélye (pl. MÁV Zrt és MNV Zrt. egyszerre, háromoldalú megállapodásban). A javaslat egyszerűsíteni kívánja a meglévő helyzetet, a vagyongazdálkodó jognyilatkozatának kiállításával.

A 39. §-hoz

Felhatalmazó rendelkezés, hogy a történelmi sportterület területére Budapest Főváros XII. kerület Hegyvidéki Önkormányzat az e törvénynek megfelelő településrendezési eszközeit megalkossa.

A 40. §-hoz

Szövegcsere módosítás, amely részben növeli a törvény hatálya alá tartozó ingatlanok számát, más területen pedig csökkenti azt, harmadrészt korábbi elírást korrigál.

A bővítés a Fácános és Hild villa környezetének rendezését, az 58-as villamos végállomásának a Lóvasút végállomásához hasonló rekonstrukcióját, a Normafa buszforduló áthelyezését és környékének a rendezését, a Libegő és Fogas felújítását szolgálják.

A 41. §-hoz

A Budapest és az agglomeráció fejlesztésével összefüggő állami feladatokról, valamint egyes fejlesztések megvalósításáról, továbbá egyes törvényeknek a Magyarország filmszakmai támogatási programjáról szóló SA.50768 számú Európai Bizottsági határozattal összefüggő módosításáról szóló 2018. évi XLIX. törvényt (a továbbiakban: Budapest törvény) 2018. július 30-án fogadta el az Országgyűlés. A törvényhez fűzött általános indoklás értelmében, a Kormány elkötelezett Budapest összehangolt fejlesztése mellett, ennek érdekében célul tűzte ki a Budapest 2030 Városfejlesztési Stratégia megalkotását, amely Budapest Fővárosnak a Fővárosi Önkormányzat és a Magyar Állam által való egységes fejlesztésének célrendszerét és eszközrendszerét határozza meg. A 2018-ban kezdődő kormányzati ciklus újdonsága a fővárost érintő beruházások, fejlesztések terén a kormányzati szándék összehangolása, beruházási ciklusmenedzsment kialakítása, a beruházások felmérése, egy rendszerbe foglalása. A kormányzati budapesti fejlesztések összehangolása a Miniszterelnökséget vezető miniszter hatáskörébe került, a feladatok végrehajtására a Budapest és a fővárosi agglomeráció fejlesztéséért felelős államtitkár került kinevezésre. A nagyvárosokban zajló, nagyléptékű beruházások sikeres megvalósításának záloga, hogy önálló törvényben lehessen rendezni a kapcsolódó kérdéseket. A törvény indoka, hogy a központi költségvetési forrásból és európai uniós támogatásból finanszírozott, Budapesten, illetve az agglomerációban nem önkormányzati hatáskörben megvalósuló, állami-kormányzati kiemelt jelentőségű városépítészeti, ingatlan- és közlekedési infrastruktúra fejlesztések előkészítése gyorsabb, hatékonyabb, és egységes eljárási rendben, a rendelkezésre álló források hatékonyabb felhasználásával történjék.

A törvényjavaslat módosítása javaslatot tesz azokra a pontosításokra, amelyek a Budapest törvényben biztosított felhatalmazások nyomán megalkotandó kormányrendeleti szabályozás kialakításához, az abban foglalt rendelkezések működéséhez szükségesek; illetve, amelyek a Budapest Diákváros – Déli Városkapu Fejlesztési Program megvalósításához nélkülözhetetlenek.

A törvény 2. § (1) bekezdésének módosítása kiegészíti az állam kiemelt budapesti fejlesztésekkel kapcsolatos feladatait.

A 42. §-hoz

A módosító rendelkezés értelmében a magyar állam 100%-os tulajdonában álló nonprofit gazdasági társaság alatt a jövőben a magyar állam 100%-os tulajdonában álló nonprofit gazdasági társaságot vagy annak 100%-os tulajdonában álló nonprofit gazdasági társaságot (a továbbiakban együtt: Társaság) is érteni kell. A kiegészítés lehetővé teszi továbbá, hogy a Kormány a Kiemelt Kormányzati Beruházások Nonprofit Zártkörűen Működő Részvénytársaság (a továbbiakban: KKBK Nonprofit Zrt.) mellett más (pl. fővárosi önkormányzati szervezetet) is kijelölhessen közreműködésre. Magasépítési beruházás előkészítését kizárólag a magyar állam 100%-os tulajdonában álló nonprofit gazdasági társaság útján látja el a Kormány.

A 43. §-hoz

A rendelkezés rögzíti, hogy amennyiben a kiemelt budapesti fejlesztések irányítására kormánybiztos kerül kijelölésre, akkor a fejlesztés irányításával kapcsolatos hatáskör részletes szabályait a Kormány rendeletben határozza meg.

A 44. §-hoz

A rendelkezés a magyar állam 100%-os tulajdonában álló nonprofit gazdasági társaság és annak 100%-os tulajdonában álló nonprofit gazdasági társaság közötti szerződés átruházásra vonatkozó rendelkezéseket rögzíti.

A 45. §-hoz

Az érintett beruházási területen a 2023. évi IAAF Atlétikai Világbajnokság megvalósítását célzó előkészületek és a rendezvény lebonyolítása indokoltá teszik a fás szárú növények pótlására vonatkozó speciális szabályok megállapítását, mindamelllett, hogy a jogalkotói szándék a fakivágással érintett terület kedvezőbb ökológiai állapotának megteremtésére is irányul.

Budapest – ökológiai értelemben – nem 23 különálló kerület, hanem egy egységet képez, ezért indokolt a beruházási területen a fapótlás szabályait oly módon meghatározni, hogy a fapótlásra a kerületi határokon átívelő módon is lehetőség nyíljon. Ennek érdekében, amennyiben a fapótlás környezeti adottságok, beépítettség vagy egyéb ok miatt csak részben végezhető el a beruházással érintett területen, abban az esetben a fakivágással érintett telkek határától mért 1000 méteren belül szükséges a pótlást elvégezni, több szomszédos telek érintettsége esetén a telkek összterületének külső határától számított 1000 méteren belül. A szabályozás – összhangban az Alaptörvény P) cikkével – a fokozatosságot tükröző rendelkezésekkel egyértelművé teszi, hogy amennyiben az adott beruházás kapcsán a fakivágás, illetve a fapótlás több kerület közigazgatási területét érinti, az építető a fapótlás kérdésében az érintett kerületi önkormányzatokkal külön megállapodást köt, azzal, hogy a pótlási kötelezettséget elsősorban telepítéssel kell teljesíteni és a megállapodás a telepítés helyét rendezi. A megállapodás megkötését segíti elő, hogy a fakivágási engedélyben a pótlás mértékéről a hatóság rendelkezik a vonatkozó törvényi, kormányrendeleti és önkormányzati rendeleti szabályok figyelembevételével.

A módosítás – az Alaptörvény P) cikkével összhangban – az érintett kerületek tekintetében építmény elhelyezése esetén a fapótlás mértékét egységesen határozza meg úgy, hogy a fapótlás mértéke nem lehet kevesebb a kivágott összterület 150%-ánál.

Mivel a beruházási területen a beruházás előkészítése, megvalósítása és a 2023. évi IAAF Atlétikai Világbajnokság megrendezése egy öt évet átívelő időszakot fed le, a fapótlás határidejét is speciális módon kell meghatározni. A fapótlást folyamatosan, de legkésőbb a használatbavételi engedély véglegessé válását követő két éven belül kell teljesíteni, amely ténylegesen a Világbajnokság lebonyolítását és a megrendezéshez szükséges ideiglenes létesítmények elbontását követő időszakban válik esedékessé.

A 46. §-hoz

A Budapest törvény jelenleg hatályos 19. §-a részletezi és felsorolja azokat a beruházás részfeladatait képező, előkészítési, tervezési és kivitelezési eljárásokat, amelyek elvégzésére kizárólagos jelleggel, közfeladat ellátás keretén belül a Budai Palotanegyed vagyongazdálkodási feladatainak ellátásra kijelölt gazdasági társaság jogosult.

A módosítás célja, hogy a Budapest törvényben már rögzített és nevesített beruházási szakaszokat, illetve eljárásokat összhangba hozza az állami magasépítési beruházások megvalósításáról szóló 2018. évi CXXXVIII. törvény, illetve annak 13. §-ában rögzített felhatalmazások alapján kiadott, az állami magasépítési beruházásokról szóló 299/2018. (XII. 27.) Korm. rendelet eljárásrendszerével, illetve fogalomhasználatával.

A módosítás javaslatot tesz azokra a pontosításokra, amelyek a Budapest törvényben biztosított felhatalmazások alapján egyértelmű szabályozási keretet biztosítanak az állami magasépítési beruházások kivitelezéséhez. A módosítás e cél érdekében az állami magasépítési beruházásokra vonatkozó jogszabályi rendelkezések szerinti, annak pontosan megfeleltethető szakaszolásban és részfeladat-lebontásban nevesíti a Vagyonkezelő tevékenységét.

A 47. §-hoz

A rendelkezés kiegészíti, és egyben pontosítja a Kormány kiemelt budapesti fejlesztésnek minősülő beruházásokkal kapcsolatos rendeletalkotási jogkörét annyiban, amennyiben a Kormány rendeleti jogalkotással szabályozhatja a kiemelt budapesti fejlesztések körén túl a kiemelt budapesti fejlesztések előkészítés során ellátandó feladatokat. A Kormány felhatalmazást kap továbbá arra is, hogy rendeletben szabályozza a Budapest és a fővárosi agglomeráció fejlesztéséért felelős miniszter, illetve a Társaság kiemelt budapesti fejlesztések előkészítésével és megvalósításuk felügyeletével kapcsolatos feladatait, a Társaság feladataiban közreműködő szerveket, valamint az érintett szervezetek közötti együttműködés rendjét.

A (2) bekezdés felhatalmazó rendelkezéseket rögzít, amelyben felhatalmazza a Kormányt, hogy rendeletben szabályozza a miniszternek a kiemelt nemzetközi sportesemények rendezési jogának megszerzéseivel kapcsolatos feladatait. Felhatalmazó rendelkezés kapcsolódik továbbá az új 4/A. §-hoz is.

A Budapest törvény 3. § (1) bekezdése nemcsak a Társaságról szól, hanem a közreműködőkről is. Nem cél, hogy valamennyi közreműködő rendeletben kerüljön kijelölésre, ezért az erre vonatkozó általános utalás helyett a Társaságra történik utalás a 20. § (1) bekezdés e) pontjában. Egyben új felhatalmazó rendelkezés kerül beiktatásra, hogy a Budapest törvény 2. § (1) bekezdés c) pontja szerinti, már most is rögzített egyéb feladatokra a Kormány rendeletet alkothasson.

A 48. §-hoz

A szakasz szövegpontosító rendelkezéseket tartalmaz.

A 49. §-hoz

A megyei területrendezési tervek az Országos Területrendezési Tervben meghatározott területi lehatárolásokat pontosítják, ezáltal a törvénnyel összhangban lévő megyei területrendezési tervek a léptéknek megfelelően pontosabb információval tudnak szolgálni olyan szabályozási tárgykörben, amelyben a településrendezési eszköz nem szabályoz. Ennek pontosítása szükséges a törvényben.

Az 50. §-hoz

Az erdőgazdálkodási térségben kijelölhető települési területfelhasználási egységre vonatkozó szabály módosítása szükséges a Magyarország és egyes kiemelt térségeinek területrendezési tervéről szóló 2018. évi CXXXIX. törvényben (a továbbiakban: Trtv.), mivel az erdőtelepítésre alkalmas terület övezete olyan, jelenleg nem erdőművelésben lévő területeket tartalmaz, amelyek erdőként való hasznosítása a települési önkormányzat és a gazdálkodók döntésétől függ. Ezért e területek esetében nem elvárható, hogy rövid távon a településrendezési eszközökben erdőterület területfelhasználási egységbe legyenek sorolva.

Az 51. §-hoz

A műszaki infrastruktúra-hálózat megyei területrendezési tervekben és településrendezési eszközökben való lehatárolását rugalmasabbá szükséges tenni, és ennek érdekében a javaslat egyértelműsíti, hogy az adott tervekben nem csak a szerkezeti terv szerinti nyomvonalról, hanem a térbeli rend szempontjából meghatározó települések felsorolásától is el lehet térni, a meghatározott feltételek esetén.

Az 52. §-hoz

A Trtv. 70. § (1) bekezdésében és 71. § (6) bekezdésében foglalt közérdek a Balaton mindenki számára történő elérhetősége, amely elsődlegesen közterületek megtartásával és kialakításával valósítható meg. A közterületek fennmaradása és új közterületek kialakítása hosszú távon csak úgy biztosítható, ha minél több ingatlan válik az önkormányzat vagy az állam tulajdonává. Ennek érdekében a javaslat rögzíti a nem közterületi ingatlanok vonatkozásában az elővásárlási jogot (a védett természeti területek kivételével, mert azt a természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény rendezi) a közigazgatási területével érintett önkormányzat vagy az állam számára. Az elővásárlási jog ingatlan-nyilvántartásba bejegyzését annak kell kezdeményeznie az ingatlanügyi hatóságnál, aki azzal élni kíván; az állam esetében az elővásárlási jog gyakorlására külön törvényben meghatározott szervnek.

Az 53. §-hoz

A Trtv. szabályának pontosítását tartalmazza. Főszabályként a településrendezési eszköz készítése vagy módosítása során a beépítésre szánt területnek a Balaton vízparti területeivel érintett területén – az e törvény hatálybalépésekor hatályos településrendezési eszközökben kijelölt területfelhasználási egységre vonatkozóan – a településrendezési eszközben előírt megengedett legnagyobb beépítettség és beépítési magasság mértéke a területfelhasználási egység változása esetén sem növelhető. Ugyanakkor – a törvénymódosítás értelmében – a Trtv. felhatalmazása alapján kiadott, a Balaton vízparti területeire vonatkozóan sajátos településrendezési és építési követelményeket megállapító kormányrendelet a fenti szigorú szabálytól eltérően rendelkezhet.

Az 54. és 55. §-hoz

A környezetszennyező tevékenységek szabályozása szigorúbb az ökológiai hálózat pufferterületének övezetében, mint a magterület és az ökológiai folyosó övezetében. A védettségi foknak megfelelően a magterület és az ökológiai folyosó övezeti szabályait kiegészíteni szükséges. Így az ökológiai hálózat egésze területén e vonatkozásban egységes védettségi szint jön létre.

Az 56. §-hoz

A Trtv. borszőlő termőhelyi kataszteri terület övezeti szabályának kiegészítése szükséges az övezet beépíthető telkeinek legkisebb nagyságára, a beépítettségre, valamint a mezőgazdasági birtokközpontokra vonatkozólag, mivel a borszőlő termőhelyi kataszteri övezet területe átfedésben lehet a kertés mezőgazdasági és az általános mezőgazdasági terület övezetének területeivel, így ilyen esetben ez utóbbi övezetekben meghatározott szabályokat is figyelembe kell venni.

Az 57. §-hoz

A Trtv. 90. § (1) bekezdése egyrészt pontosításra kerül, egyben lehetőséget biztosít a települési önkormányzatnak, hogy az új területrendezési követelményeket (térési területfelhasználási és övezeti szabályok) már a folyamatban lévő településrendezési eszköz módosítása során is alkalmazza. Mindez a módosítás nem mentesíti a települési önkormányzatot a 91. § (2) bekezdésében, 92. § (1) bekezdésében és 93. § (1) bekezdésében foglalt kötelezettségének teljesítése, azaz az átfogó felülvizsgálat elvégzése alól.

Az 58. §-hoz

A Trtv. 91. § (1) bekezdés b) és g) pontjának pontosítását tartalmazza, egyrészt az egyértelmű jogalkalmazási gyakorlat megvalósítása érdekében, másrészt jelenleg a törvény más részére történő visszahivatkozás nem megfelelő, harmadrészt a településeknek a miniszteri rendeletben kihirdetésre kerülő megyei övezeti előírásokat [88. § (2) bekezdés b) pontja] is figyelembe kell venniük, azonban ezt a Trtv. jelenleg nem írja elő.

Az 59. §-hoz

A Trtv. kiegészül a fővárosi településszerkezeti terv és a fővárosi rendezési szabályzat e törvénnyel és a végrehajtására kiadott miniszteri rendelettel való felülvizsgálati kötelezettségével, összhangban a megyei területrendezési tervek felülvizsgálatával.

A 60. §-hoz

A Balaton Kiemelt Üdülőkörzet egész területére vonatkozóan pontosításra kerül a zöldterületi arány meghatározása, a magántulajdonosok tulajdonhoz való alkotmányos jogának biztosítása érdekében. Kivételes esetben felmentést biztosít a jogszabály az 5%-os zöldterületi szabály alól, mivel a 2019. március 15-én hatályba lépő szabályozás aránytalanul korlátozza az egészséges környezethez való alkotmányos jog érdekében a tulajdonhoz való alkotmányos jogot. Az elmúlt hónapokban ugyanis több balatoni település jelezte, hogy csak jelentős számú magántulajdon kisajátításával tudja teljesíteni az új zöldterületi követelményt. Ha a törvény hatálybalépésekor fennálló állapot alapján az 51. § (1) bekezdése szerinti minimális zöldterületi arány a magántulajdonú ingatlan rendeltetésének, használati módjának korlátozásával valósítható meg, akkor a települési önkormányzat – a Trtv. 67. § és a 93. (7) bekezdésben foglaltak figyelembevételével – 5%-nál kisebb zöldterületet is kijelölhet

a településszerkezeti tervben. Amíg a partinak és partközelinek nem minősülő településen a településszerkezeti tervben kijelölt zöldterületek együttes területe nem éri el az 51. § (1) bekezdésében meghatározott arányt, addig a településnél az új beépítésre szánt terület kijelölésével egyidejűleg a területnövekmény legkevesebb 10%-ának megfelelő kiterjedésű, legalább 50%-ában az újonnan kijelölt beépítésre szánt területtel kapcsolatban lévő zöldterületet – gazdasági vagy különleges terület kijelölése esetén zöldterületet vagy véderdőt – kell kijelölni. Ha a zöldterület vagy véderdő kijelölése az új beépítésre szánt terület rendeltetése miatt az adott területen nem valósítható meg, akkor a zöldterületet vagy a véderdő területét a település arra alkalmas más területén kell kijelölni.

A 61. §-hoz

A Balaton Kiemelt Üdülőkörzet Területrendezési Tervének elfogadásáról és a Balatoni Területrendezési Szabályzat megállapításáról szóló 2000. évi CXII. törvény 2019. január 1-jéig hatályos 19. §-ában szereplő kemping igénybevételi szabályok (kemping átsorolhatósága vegyes terület területfelhasználási egységbe) további alkalmazhatóságának kimondására kerül sor az átmeneti rendelkezésben. Így ha az érintett kemping területét jogszerűen vegyes területbe sorolták át, akkor azok vegyes területben maradhatnak, sőt ha a maximális beépítettséget a terület nem érte el, akkor a maximális beépítettségig (Balaton-parti kapcsolat esetén 15%-ig, parti kapcsolattal nem rendelkező vegyes terület esetén 50%-ig) a kormányrendeletben felsorolt rendeltetések elhelyezhetők a területen.

A 62. §-hoz

A műszaki infrastruktúra-hálózatok táblázatainak javítása, összhangban az Ország Szerkezeti Tervével. A szöveges mellékletben jelölésre kerül az M38 gyorsforgalmi út, valamint az új esztergomi híd helyesen a tervezett hidak között szerepel.

A 63. §-hoz

Szövegcsere módosítások, amelyek nagyrészt nyelvtani egyértelműsítést, hibás visszahivatkozást, illetve településnév elírást korrigálnak. Pontosításra kerül a „Balaton vízparti területei” fogalma, valamint a meglévő beépítések fennmaradása esetén is elvárt követelmény, hogy az épület jogszerűen megépült legyen. A parti sétány vonatkozásában a vegyes területté alakítás nem támogatott, így az erre való utalás törlésre kerül. A szerkezeti terv elsődleges figyelembevételén belül a települési térség figyelembevételét jelenti, ezért ez a szabály is pontosításra kerül. Pontosításra kerül a mezőgazdasági térségre vonatkozó szabály, amely meghatározza, hogy a kiemelt térségi, megyei területfelhasználási kategóriákon belül a települések milyen területfelhasználási egységeket alakíthatnak ki. A szabályozás módosítása elősegíti a lakhatás megvalósításának biztosítását, a lakosság életminőségének javítását és hozzájárul a közösségi infrastruktúra fejlesztéséhez. Emellett kiemelő, hogy a mezőgazdasági térség területe sok esetben egyben az ökológiai hálózat magterülete és az ökológiai hálózat ökológiai folyosó övezetébe is beletartozik, így az övezeti szabályokat is be kell tartani a területfelhasználási szabályok mellett. Az említett övezetekre vonatkozóan pedig szigorú beépítést korlátozó szabályokat tartalmaz a hatályos Trtv. 25. és 26. §-a (és ezekben nincs változás), így a környezetvédelmi követelményeket érvényesítő szabályok továbbra is fennállnak.

A 64. §-hoz

A szükségtelen vagy hibás megjelölést tartalmazó rendelkezések, illetve szövegrészek hatályon kívül helyezése.

A 65. §-hoz

A hatályba léptető rendelkezéseket tartalmazza.

Az egyszerű bejelentéssel összefüggő módosítások eltérő, 2019. szeptember 30-án történő hatályba léptetésének indoka az, hogy az eddigi törvényi rendelkezések egy részének kormányrendeleti szintre helyezése néhány nap alatt nem valósítható meg, valamint a jogszabályi változásokhoz az elektronikus alkalmazásokat is hozzá kell igazítani.

A 66. §-hoz

A nemzeti vagyonról szóló törvény módosításának sarkalatoságát tartalmazza.

**Végső előterjesztői indokolás
a képviselők mentelmi jogával összefüggésben egyes törvények módosításáról szóló
2019. évi LXV. törvényhez**

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A mentelmi jog a parlamenti demokrácia egyik fontos tartozéka. Amint arra az Alkotmánybíróság rámutatott, a mentelmi jog a képviselőt a törvényhozás tagjaként megillető olyan jogosultság, amely a parlament működésének szabadságát, függetlenségét, a végrehajtó és bírói hatalom befolyásától való mentességét biztosítja. Vagyis a mentelmi jog nem a képviselő egyéni kiváltsága, hanem a parlament tagjaként illeti meg. E jogintézmény célja tehát nem a képviselő személyének a védelme, hanem alapvetően a parlamenti munka külső befolyástól mentes szabadságát, zavartalanságát hivatott biztosítani.

A mentelmi jog a védettség két típusát biztosítja a képviselőknek: a felelősségmentességet és a sérthetetlenséget. A mentelmi jog többek között a képviselővel szembeni büntetőeljárástól is védi a képviselőt. Az egyes országok eltérően szabályozzák ezen védelem terjedelmét. Vannak országok, amelyek nem biztosítanak fokozottabb védelmet, míg más országokban abszolút védelem illeti meg a képviselőket. Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ogytv.) 73. § (1) bekezdése szerinti mentesség az alábbi bűncselekmények elkövetése esetén nem mentesíti a képviselőt a felelősségre vonás alól: közösség elleni izgatás, nemzeti jelkép megsértése, a nemzetiszocialista és kommunista rendszerek bűneinek nyilvános tagadása, visszaélés szigorúan titkos és titkos minősítésű adattal, visszaélés bizalmas minősítésű adattal, visszaélés korlátozott terjesztésű minősített adattal. Ezen felül a felelősségmentesség nem vonatkozik a képviselők polgári jogi felelősségére, továbbá a mentelmi jog nem terjed ki a közigazgatási hatóságai eljárásokra. A magyar szabályozás sajátos abból a szempontból, hogy a mentelmi jog nemcsak a képviselőt, hanem a választáson induló képviselőjelöltet is megilleti a képviselőkkel azonos tartalommal.

A mentelmi jogról – a szabálysértési eljárás kivételével – önként lemondani nem lehet, ami a parlamenti demokrácia védelmének fontos alapköve. A képviselő mentelmi jogát csak a parlament, a képviselőjelölt mentelmi jogát pedig csak a Nemzeti Választási Bizottság függesztheti fel.

Amint az a fentiekből is kitűnik, a mentelmi jog által biztosított védettség a magyar szabályozás szerint sem korlátlan, hiszen bizonyos bűncselekmények elkövetése esetén nem mentesíti a képviselőt a felelősségre vonás alól, míg más esetekben az Országgyűlés vagy a Nemzeti Választási Bizottság döntésén múlik, hogy az felfüggesztésre kerül-e vagy sem. A magyar parlament működésében töretlen gyakorlat, hogy magánvádas ügyekben nem, míg közzvadas ügyekben – figyelemmel a hangsúlyosabb társadalmi- és közérdekre – felfüggesztésre kerül a mentelmi jog.

Az igazságszolgáltatás akadálytalan működése, valamint a büntetőjogi felelősségre vonás elkerülhetetlensége a jogállam működésének alapját képezi. Ennek biztosítása érdekében – a parlament működésének függetlenségét biztosító garanciák szem előtt tartásával – indokolt olyan szabályozás kialakítása, amely értelmében azon büntetőeljárásokra, amelyekben a vádemelésre még a képviselőjelölt nyilvántartásba vételét megelőzően került sor, vagy amelyek kapcsán a képviselőjelölt személyi szabadságát érintő bírói engedélyes kényszerintézkedés hatálya alatt áll, a mentelmi jog nem képezi a büntetőeljárás lefolytatásának és ezáltal az igazságszolgáltatás működésének az akadályát. Ezen büntetőeljárások ugyanis nincsenek és nem is hozhatóak összefüggésbe a képviselőjelölt jelölti minőségével.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1. §

Az Európai Parlament magyarországi képviselőinek jogállásáról szóló 2004. évi LVII. törvény 11. §-a értelmében az európai parlamenti képviselők választásán jelöltként igazolt személyt a mentelmi jog szempontjából úgy kell tekinteni, mintha európai parlamenti képviselő lenne. E törvény 10. § (2) bekezdése szerint az európai parlamenti képviselőt az országgyűlési képviselővel azonos mentelmi jog illeti meg. Az Országgyűlésről szóló 2012. évi

XXXVI. törvény 79. § (2) bekezdése szerint a képviselők választásán jelöltként igazolt személyt a képviselőkkel azonos mentelmi jog illeti meg. Az európai parlamenti képviselők választásán jelöltként igazolt személyt a hatályos rendelkezések alapján is az országgyűlési képviselők választásán jelöltként igazolt személlyel azonos mentelmi jog illeti meg, ez azonban a fenti két törvény rendelkezéseinek együttes értelmezéséből vezethető le. A törvényjavaslat 1. §-a ezt egyértelműsíti.

2. §

A módosítás értelmében, ha vádemelésre vagy személyi szabadságot érintő bírói engedélyes kényszerintézkedésre a képviselők választásán jelöltként igazolt személlyel szemben az igazolást megelőzően került sor, a mentelmi jog nem képezi az adott büntetőeljárás lefolytatásának akadályát.

3. §

Hatálybaléptető rendelkezést tartalmaz.

4. §

Sarkalatosági záradékot tartalmaz.

III. Kormányrendeletekhez tartozó indokolások

Végső előterjesztői indokolás

a haditechnikai tevékenység engedélyezésének és a vállalkozások tanúsításának részletes szabályairól szóló 156/2017. (VI. 16.) Korm. rendelet módosításáról szóló 165/2019. (VII. 8.) Korm. rendelethez

Az Európai Bizottság az Európai Parlament és Tanács 2009/43/EK irányelv 13. cikkében adott felhatalmazás alapján minden évben frissíti a védelmi vonatkozású termékek listáját, hogy az szigorúan megfeleljen – a Tanács által a Közös Kül- és Biztonságpolitika keretei közt elfogadott – az Európai Unió Közös Katonai Listájának. A haditechnikai tevékenység engedélyezésének és a vállalkozások tanúsításának részletes szabályairól szóló 156/2017. (VI. 16.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 1. mellékletében meghatározott katonai lista frissítése az irányelvnek való megfelelés érdekében szükséges.

Az Európai Parlament és Tanács egyes, a halálbüntetés, a kínzás vagy más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetés során alkalmazható áruk kereskedelméről szóló, 2019. január 16-i (EU) 2019/125 rendelete hatályon kívül helyezte a területet eddig szabályozó tanácsi rendeletet. A rendelet tartalma nem változott, így csupán a jogszabályi hivatkozások cseréje szükséges a Korm. rendeletben.

Módosulnak a Korm. rendeletnek az Egyesült Nemzeteknek a nemzetközi szervezett bűnözés elleni egyezményét kiegészítő, a tűzfegyverek, részeik, alkotóelemeik és a lőszeres tiltott gyártásáról és kereskedelméről szóló jegyzőkönyve (az ENSZ tűzfegyverekről szóló jegyzőkönyve) 10. cikkének végrehajtásáról, valamint a tűzfegyverek, tűzfegyverdarabok, alkotóelemeik és lőszeres kiviteli engedélyezési, behozatali és tranzit szabályainak létrehozásáról szóló 258/2012/EU rendelet végrehajtását célzó egyes rendelkezései is.

Az Egyesült Királyság kilépését az Európai Unióból a haditechnikai termékek külkereskedelmének engedélyezése tekintetében is kezelni kell, ezért a módosítás kiveszi az országot az olyan harmadik államok köréből, amelyek irányába kivitel esetén, az ügyletengedélyezést megelőzően, a szerződéskötéshez tárgyalási engedélyt kell igényelni, kiterjeszti rá a globális exportengedély kiadásának lehetőségét, valamint lehetővé teszi, hogy az országot érintő tranzitügyletek esetén csak korlátozott árukörre kelljen engedélyt kérni.

A módosító rendelkezések egyértelművé teszik, hogy a szoftver digitális úton történő átadása, valamint a nem tárgyasult technológia átadása szóban vagy írásban, továbbá hozzáférhetővé tétele ugyanúgy engedélyköteles, mint a megfogható eszközök külkereskedelme.

A jogalkalmazói tapasztalatok alapján a módosítás több pontosítást épít be a Korm. rendeletbe.

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. §-a alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

Az Indokolások Tárát az Igazságügyi Minisztérium szerkeszti.

A szerkesztésért felelős: dr. Salgó László Péter.

A szerkesztőség címe: Budapest V., Kossuth tér 4.

Az Indokolások Tára hiteles tartalma elektronikus dokumentumként a <http://www.magyarokozlony.hu> honlapon érhető el.